

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 120

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

52 tomas
2009 m. gegužės 15 d.

Turinys

I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

REGLAMENTAI

2009 m. gegužės 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 402/2009, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 1

★ 2009 m. gegužės 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 403/2009 dėl leidimo naudoti L–valiną kaip pašarų priedą ⁽¹⁾ 3

DIREKTYVOS

★ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/33/EB dėl skatinimo naudoti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones ⁽¹⁾ 5

II Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma

SPRENDIMAI

Komisija

2009/382/EB:

- ★ 2009 m. sausio 28 d. Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos C 27/05 (ex NN 69/04), teikiamos pašarams pirkti Friulio-Venecijos Džulijos regione (2003 m. rugpjūčio 20 d. Regioninio įstatymo Nr. 14 6 straipsnis ir Triesto prekybos rūmų paskelbtas kvietimas pareikšti susidomėjimą) (pranešta dokumentu Nr. C(2009) 187)..... 13

2009/383/EB:

- ★ 2009 m. gegužės 14 d. Komisijos sprendimas, kuriuo laikinai sustabdomi Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 nustatyti galutiniai antidempingo muitai importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui 20

REKOMENDACIJOS

Komisija

2009/384/EB:

- ★ 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacija dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos ⁽¹⁾ 22

2009/385/EB:

- ★ 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacija, kuria papildomos rekomendacijos 2004/913/EB ir 2005/162/EB dėl bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo tvarkos ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 402/2009

2009 m. gegužės 14 d.

**kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamą standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2009 m. gegužės 15 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. gegužės 14 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MA	53,3
	TN	115,0
	TR	101,5
	ZZ	89,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	143,8
	ZZ	110,7
0709 90 70	JO	216,7
	TR	116,6
	ZZ	166,7
0805 10 20	EG	44,5
	IL	54,1
	MA	43,6
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	56,8
0805 50 10	AR	50,9
	TR	56,4
	ZA	67,0
	ZZ	58,1
0808 10 80	AR	80,2
	BR	71,7
	CL	72,4
	CN	100,3
	MK	42,0
	NZ	105,1
	US	133,5
	UY	71,7
	ZA	80,2
ZZ	84,1	

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 403/2009**2009 m. gegužės 14 d.****dėl leidimo naudoti L-valiną kaip pašarų priedą****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje ⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Reglamente (EB) Nr. 1831/2003 nustatytas leidimas priedams, skirtiems naudoti gyvūnų mityboje, tokio leidimo suteikimo pagrindas ir tvarka.
- (2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 7 straipsnį buvo pateiktas prašymas suteikti leidimą naudoti šio reglamento priede nurodytą preparatą. Kartu su prašymu buvo pateikti duomenys ir dokumentai, kurių reikalaujama pagal Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 7 straipsnio 3 dalį.
- (3) Prašymas yra susijęs su nauju leidimu aminorūgščių L-valiną, kurio grynumas ne mažesnis kaip 98 %, gaminamą *Escherichia coli* (K-12 AG314) FERM ABP-10640, kaip pašarų priedą, skirtą visų rūšių gyvūnams, priskirti priedų kategorijai „mitybiniai priedai“.
- (4) Remiantis 2008 m. sausio 30 d. ⁽²⁾ ir 2008 m. lapkričio 18 d. ⁽³⁾ Europos maisto saugos tarnybos (toliau – Tarnyba) pareikštomis nuomonėmis, galima teigti, kad aminorūgštis L-valinas, kurio grynumas ne mažesnis

kaip 98 %, nedaro nepageidaujamo poveikio gyvūnų sveikatai, žmonių sveikatai ar aplinkai ir yra laikomas valino, tinkamo visų rūšių gyvūnams, šaltiniu. Tarnyba nemano, kad reikia nustatyti specialius stebėsenos po pateikimo rinkai reikalavimus. Ji taip pat patikrino pašarų priedo analizės metodo ataskaitą, kurią pateikė Bendrijos etaloninė laboratorija, įsteigta vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1831/2003.

- (5) Atlikus preparato vertinimą nustatyta, kad Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 5 straipsnyje nustatytos leidimo suteikimo sąlygos tenkinamos. Todėl reikėtų leisti naudoti šį preparatą, kaip nurodyta šio reglamento priede.
- (6) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Priede nurodytą preparatą, priklausantį priedų kategorijai „mitybiniai priedai“ ir funkicinei grupei „aminorūgštys, jų druskos ir analogai“, leidžiama naudoti kaip gyvūnų pašarų priedą tame priede nustatytais sąlygomis.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Parengta Briuselyje, 2009 m. gegužės 14 d.

Komisijos vardu
Androulla VASSILIOU
Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 268, 2003 10 18, p. 29.

⁽²⁾ EMST leidinys (2008 m.) 695, p. 1–21.

⁽³⁾ EMST leidinys (2008 m.) 872, p. 1–6.

PRIEDAS

Priedo identifikavimo numeris	Leidimo turėtojo pavadinimas	Priedas	Sudėtis, cheminė formulė, aprašymas, analizės metodas	Gyvūno rūšis arba kategorija	Ne vyresni kaip	Mažiausias kiekis	Didžiausias kiekis	Kitos nuostatos	Leidimo galiojimo terminas
						mg/kg visaverčio pašaro, kurio drėgnis yra 12 %			
Mitybinių priedų kategorija. Funkcinė grupė: aminorūgštys, jų druskos ir analogai									
3c3.7.1	–	L-valinas	<p>Priedo sudėtis</p> <p>L-valinas, kurio grynumas ne mažesnis kaip 98 % (sausos medžiagos), gaminamas <i>Escherichia coli</i> (K-12 AG314) FERM ABP-10640</p> <p>Veikliosios medžiagos apibūdinimas</p> <p>L-valinas (C₅H₁₁NO₂)</p> <p>Analizės metodas</p> <p>Bendrijos metodas aminorūgštims nustatyti (Komisijos reglamentas (EB) Nr. 152/2009 ⁽¹⁾)</p>	Visos rūšys	–	–	–	Nurodomas drėgnis.	2019 m. birželio 3 d.

⁽¹⁾ OL L 54, 2009 2 26, p. 1.

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/33/EB

2009 m. balandžio 23 d.

dėl skatinimo naudoti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

16 d. Geteborge vykusiame Europos Vadovų Tarybos susitikime, nurodyta, kad vienos iš pagrindinių tvaraus vystymosi kliūčių – išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos ir transporto priemonių sukeliama tarša.

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Vienas iš gamtinių išteklių, kuriuos privaloma naudoti apdairiai ir protingai, kaip nurodyta Sutarties 174 straipsnio 1 dalyje, yra nafta, kuri Europos Sąjungoje yra pagrindinis energijos šaltinis, tačiau kuri taip pat yra pagrindinis išmetamų teršalų šaltinis.

(2) 2001 m. gegužės 15 d. Komisijos komunikate „Tvaresnė Europa geresniam pasauliui: Europos Sąjungos tvaraus vystymosi strategija“, pateiktame 2001 m. birželio 15 ir

(3) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁴⁾, pripažįstama būtinybė imtis specialių energijos vartojimo efektyvumą didinančių ir energiją taupančių priemonių ir integruoti klimato kaitos tikslus į transporto ir energetikos politiką, taip pat būtinybė imtis specialių transporto sektoriaus priemonių, kad būtų sprendžiami energijos vartojimo ir išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų klausimai.

(4) 2007 m. sausio 10 d. Komisijos komunikate „Europos energetikos politika“ buvo pasiūlyta daliai Europos Sąjungos nustatyti įpareigojimą, kad išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis iki 2020 m. būtų sumažintas bent 20 %, palyginti su 1990 m. Be to, buvo pasiūlyta iškelti privalomus tikslus – iki 2020 m. Bendrijoje 20 % pagerinti energijos vartojimo efektyvumą, iš atsinaujinančių energijos šaltinių gaminti 20 % energijos ir pasiekti, kad atsinaujinančių šaltinių energijos dalis transporto sektoriuje sudarytų 10 %, siekiant, *inter alia*, padidinti energijos tiekimo saugumą įvairinant kuro rūšis.

(5) 2006 m. spalio 19 d. Komisijos komunikate „Energijos naudojimo efektyvumo veiksmų planas: išnaudoti potencialą“ nurodyta, kad organizuodama viešuosius pirkimus ir skleisdama žinias Komisija ir toliau stengsis sukurti mažiau taršių, pažangesnių, saugesnių ir efektyviau energiją vartojančių transporto priemonių rinką.

(6) 2006 m. birželio 22 d. vidurio laikotarpiu atliktame Komisijos 2001 m. Baltosios knygos „Užtikrinti judėjimą Europoje – Tvarus judumas mūsų žemyne“ persvarstyme nurodyta, kad Sąjunga skatins aplinkai palankių naujovių diegimą, visų pirma toliau priimdama Europos išmetamų teršalų standartus (Euro normomis) ir skatindama viešaisiais pirkimais įsigyti netaršių transporto priemonių.

⁽¹⁾ OL C 195, 2006 8 18, p. 26.

⁽²⁾ OL C 229, 2006 9 22, p. 18.

⁽³⁾ 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. kovo 30 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

- (7) Komisija savo 2007 m. vasario 7 d. komunikate „Bendrijos strategijos dėl lengvųjų automobilių ir lengvųjų krovininių automobilių išmetamų CO₂ dujų mažinimo persvarstymo rezultatai“ pateikė išsamią naują strategiją, kuria siekiama suteikti galimybę Sąjungai užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2012 m. naujų lengvųjų automobilių išmetamas CO₂ kiekis pasiektų 120 g/km. Buvo pasiūlyta teisėkūros sistema, kuria siekiama užtikrinti transporto priemonių technologijos tobulinimą. Efektyviai degalus vartojančių transporto priemonių pirkimas turėtų būti skatinamas papildomomis priemonėmis.
- (8) 2007 m. rugsėjo 25 d. Komisijos Žaliojoje knygoje dėl miesto transporto „Naujoji mobilumo mieste kultūra“ nurodyta, kad suinteresuotosios šalys pritaria idėjai skatinti pateikti į rinką netaršias ir efektyviai energiją vartojančias transporto priemones organizuojant žaliuosius viešuosius pirkimus. Toje knygoje numatyta, kad galima būtų taikyti išorinių sąnaudų priskyrimo vidinėms sąnaudoms metodą, kai perkant transporto priemones, sutarties sudarymo kriterijumi gali būti ne tik transporto priemonės kaina, bet ir transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio sąnaudos suvartojamai energijai ir sąnaudos už išmetamą CO₂ ir kitų teršalų kiekį, susijusias su transporto priemonės eksploatacija. Be to, vykdant viešuosius pirkimus pirmenybė galėtų būti teikiama naujiems Euro standartams. Oro kokybė miestuose pagerėtų, jei mažiau taršios transporto priemonės būtų pradėtos eksploatuoti anksčiau.
- (9) Aukšto lygio grupė „CARS 21“ 2005 m. gruodžio 12 d. pritarė Komisijos iniciatyvai skatinti netaršių ir efektyviai energiją vartojančių transporto priemonių naudojimą, tačiau išklė sąlygą, kad būtų taikomas jokiai technologijai pirmenybės neteikiantis ir eksploatacinėmis charakteristikomis pagrįstas integruotas metodas, įtraukiant transporto priemonių gamintojus, tepalų arba degalų tiekėjus, remontininkus, vartotojus arba vairuotojus ir valdžios institucijas.
- (10) Konkurencijos, energijos ir aplinkos Aukšto lygio grupė 2007 m. vasario 27 d. ataskaitoje rekomendavo, kad organizuojant privačius ir viešuosius pirkimus turėtų būti atsižvelgiama į visas eksploatacinio laikotarpio sąnaudas pagrindinį dėmesį skiriant energijos vartojimo efektyvumui. Valstybės narės ir Bendrija turėtų parengti ir paskelbti viešųjų pirkimų gaires, kuriose turėtų būti nustatyta, kaip būtų įmanoma užtikrinti, kad pagal 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo⁽¹⁾ ir pagal 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo⁽²⁾ perkant svarbiausia būtų ne siūloma mažiausia kaina, o tvaresni tarpiniai produktai.
- (11) Šia direktyva siekiama plėtoti netaršių ir efektyviai energiją vartojančių kelių transporto priemonių rinką ir ypač siekiama daryti poveikį dideliais kiekiais gaminamų standartizuotų transporto priemonių, pvz., lengvųjų automobilių, autobusų, tolimojo susisiekimo autobusų ir sunkvežimių, rinkai, kadangi tai padarytų didelį poveikį aplinkai, užtikrinant tokių netaršių ir efektyviai energiją vartojančių kelių transporto priemonių paklausos lygį, kuris būtų pakankamas, kad gamintojai ir pramonės atstovai būtų motyvuoti investuoti į transporto priemones, kurios suvartoja nedaug energijos, išmeta nedaug CO₂ ir kitų teršalų, ir jas toliau vystyti.
- (12) Valstybės narės turėtų informuoti nacionalines, regionų ar vietos perkančiąsias institucijas ir perkančiuosius subjektus bei operatorius, teikiančius keleivių vežimo viešuoju transportu paslaugas, apie nuostatas, susijusias su netaršių ir efektyviai energiją vartojančių kelių transporto priemonių pirkimu.
- (13) Netaršios ir efektyviai energiją vartojančios transporto priemonės iš pradžių yra brangesnės nei įprastos transporto priemonės. Sukūrus pakankamą tokių transporto priemonių paklausą galėtų būti užtikrintas sąnaudas sumažinsiantis masto ekonomijos poveikis.
- (14) Šioje direktyvoje sprendžiamas paramos valstybėms narėms teikimo, palengvinant ir susisteminant keitimąsi žiniomis ir pažangiausia patirtimi skatinimo pirkti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias transporto priemones srityje, poreikio klausimas.
- (15) Transporto priemonių, kuriomis bus teikiamos vežimo viešuoju transportu paslaugos, pirkimas gali turėti didelį poveikį rinkai, jeigu Bendrijos lygiu būtų taikomi sudėrinti kriterijai.
- (16) Didžiausias poveikis rinkai daromas ir geriausias sąnaudų bei naudos santykis užtikrinamas tuo atveju, jeigu perkant transporto priemones, kuriomis bus teikiamos vežimo viešuoju transportu paslaugos, transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio sąnaudų suvartojamai energijai ir sąnaudų už išmetamą CO₂ ir kitų teršalų kiekį įtraukimas į sutarties sudarymo kriterijus yra privalomas.
- (17) Atsižvelgiant į Direktyvos 2004/17/EB ir Direktyvos 2004/18/EB taikymo sritis ir visapusiškai atsižvelgiant į tų direktyvų įgyvendinimą nacionalinėje teisėje, ši direktyva turėtų būti taikoma kelių transporto priemonėms, kurias yra nusipirkusios perkančiosios institucijos ir perkantieji subjektai, neatsižvelgiant į tai, ar šios institucijos ir subjektai yra viešieji, ar privatūs. Be to, ši direktyva turėtų būti taikoma kelių transporto priemonių, naudojamų keleivių vežimo viešuoju transportu paslaugoms teikti, pirkimui pagal viešųjų paslaugų sutartį, paliekant valstybėms narėms laisvę netaikyti šios direktyvos smulkiems pirkimams, kad būtų išvengta nereikalingos administracinės naštos.

(1) OL L 134, 2004 4 30, p. 1.

(2) OL L 134, 2004 4 30, p. 114.

- (18) Atsižvelgiant į 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/46/EB, nustatančią motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva) ⁽¹⁾, ir siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos, valstybės narės turėtų turėti galimybę atleisti institucijas ir operatorius nuo šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų, kai perkamos specialiam naudojimui suprojektuotos ir pagamintos transporto priemonės.
- (19) Šioje direktyvoje turėtų būti pateikta keletas galimų būdų, kaip atsižvelgti į poveikį energetikai ir aplinkai. Tai sudarytų sąlygas institucijoms ir operatoriams, kurie jau išplėtojo prie vietos poreikių ir sąlygų pritaikytus metodus, toliau juos taikyti.
- (20) Transporto priemonės sąnaudų suvartojamai energijai ir sąnaudų už išmetamą CO₂ ir kitų teršalų kiekį įtraukimas į sutarties sudarymo kriterijus neprimeta didesnių bendrų sąnaudų – tiesiog sprendime dėl pirkimo yra numatomos eksploatacinio laikotarpio sąnaudos. Išmetamo teršalų kiekio didžiausias vertes nustatantys Euro normų teisės aktai papildomi šiuo metodu, kurį taikant nustatoma tikrojo išmetamo teršalų kiekio pinigine vertė ir kuri galima taikyti nepriimant jokių naujų standartų.
- (21) Perkančiosios institucijos, perkantieji subjektai ir operatoriai, vykdydami reikalavimą atsižvelgti į poveikį energetikai ir aplinkai nustatant technines specifikacijas, yra raginami nustatyti aukštesnio lygio su energijos vartojimu ir atitiktimi aplinkosaugos reikalavimams susijusių eksploatacinių savybių specifikacijas nei nustatytas Bendrijos teisės aktuose, atsižvelgiant į, pavyzdžiui, Euro normas, kurios jau yra priimtose, tačiau dar netapo privalomos.
- (22) Informacija apie sąnaudas už išmetamą CO₂, azoto oksidų (NO_x), angliavandenilių be metano (NMHC) ir kietųjų dalelių kiekį, gauta iš „ExternE“ tyrimo ⁽²⁾, Komisijos švaraus oro Europoje (CAFE) programos ⁽³⁾ ir HEATCO tyrimo ⁽⁴⁾. Sąnaudos apskaičiuotos dabartinėmis vertėmis, kad sutarties sudarymo tvarka išliktų paprasta.
- (23) Šia direktyva turėtų būti nustatytas sąnaudų už išmetamą CO₂ ir kitų teršalų kiekį intervalas, kuris, viena vertus, užtikrintų, kad perkančiosios institucijos, perkantieji subjektai ir operatoriai galėtų lanksčiai atsižvelgti į savo padėtį vietoje, ir, antra vertus, užtikrintų tinkamą suderinimo lygį.
- (24) Netaršių ir efektyviai energiją vartojančių transporto priemonių pirkimo kriterijų privalomas taikymas vis tiek leidžia įtraukti kitus atitinkamus sutarties sudarymo kriterijus. Taip pat vis tiek leidžiama rinktis transporto priemones, modernizuotas taip, kad jos atitiktų griežtesnius aplinkosaugos reikalavimus. Tokie kiti atitinkami sutarties sudarymo kriterijai taip pat gali būti įtraukti į pirkimus, kuriems taikomos Direktyvos 2004/17/EB arba 2004/18/EB, su sąlyga, kad jie yra susiję su sutarties dalyku, nesuteikia perkančiajai institucijai ar perkančiajam subjektui neribotos pasirinkimo laisvės, yra aiškiai išdėstyti ir atitinka pagrindinius Sutartyje išvardytus principus.
- (25) Eksploatacinio laikotarpio išmetamo teršalų kiekio sąnaudų apskaičiavimo metodas, įskaitant šioje direktyvoje nustatytas skaitmenines vertes, siekiant priimti sprendimą dėl transporto priemonių pirkimo, neturi įtakos kitiems Bendrijos teisės aktams, kuriais reglamentuojamos išorinės sąnaudos.
- (26) Atliekant šioje direktyvoje apibrėžtą apskaičiavimo metodo peržiūrą ir patikslinimą, turėtų būti atsižvelgiama į atitinkamas susijusias Bendrijos teisėkūros priemones bei siekiama atitikties joms.
- (27) Su energija ir aplinka susiję sutarties sudarymo kriterijai turėtų būti vieni iš įvairių sutarties sudarymo kriterijų, į kuriuos atsižvelgia perkančiosios institucijos arba perkantieji subjektai, kai jie turi priimti sprendimą dėl netaršių ir efektyviai energiją vartojančių kelių transporto priemonių pirkimo.
- (28) Ši direktyva neturėtų drausti perkančiosioms institucijoms ir perkantiesiems subjektams, perkantiems transporto priemones vežimo viešuoju transportu paslaugoms teikti, pirmenybę teikti naujausioms Euro normoms prieš šioms standartams tampant privalomais. Taip pat ji neturėtų drausti perkančiosioms institucijoms ir perkantiesiems subjektams pirmenybę teikti alternatyviems degalams, pavyzdžiui, vandeniliui, suskystintosioms naftos dujoms (SND), suslėgtosioms gamtinėms dujoms (SGD) ir biodegalams, jei atsižvelgiama į eksploatacinio laikotarpio poveikį energetikai ir aplinkai.
- (29) Turėtų būti parengtos standartizuotos Bendrijos bandymų procedūros papildomoms transporto priemonių kategorijoms, kad būtų galima pagerinti gamintojo teikiamų duomenų palyginamumą ir skaidrumą. Gamintojai turėtų būti raginami nurodyti duomenis apie visas eksploatacinio laikotarpio sąnaudas suvartojamai energijai ir sąnaudas už išmetamą CO₂ ir kitų teršalų kiekį.

⁽¹⁾ OL L 263, 2007 10 9, p. 1.

⁽²⁾ Bickel, P., Friedrich, R., ExternE. Energijos išorės veiksniai, 2005 m. atliktas metodikos modernizavimas, Europos Komisija, Leidinių biuras, Liuksemburgas, 2005 m.

⁽³⁾ Holland, M. ir kt., Metodika, taikoma ekonominės naudos analizei CAFE: 1 tomas: Metodikos apžvalga. AEA *Technology Environment*, Didkotas, 2005 m.

⁽⁴⁾ Bickel, P. ir kt., HEATCO *Deliverable 5*. Pasiūlymas dėl suderintų gairių, Štutgartas, 2006 m.

- (30) Galimybė teikti valstybės paramą, skirtą netaršių ir efektyviai energiją vartojančių kelių transporto priemonių pirkimui, įskaitant transporto priemonių, kurių varikliai ir atsarginės dalys viršija privalomus aplinkosaugos reikalavimus, modifikavimą, pripažįstama Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairėse ⁽¹⁾ ir 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 800/2008, skelbiamčiame tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas) ⁽²⁾. Šiuo atžvilgiu taip pat svarbios ir Komisijos komunikate „Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos geležinkelio įmonėms“ ⁽³⁾ pateiktos gairės, visų pirma 34 punkto 1 išnaša ir 36 punkto 3 išnaša. Tačiau Sutarties, ypač jos 87 ir 88 straipsnių, taisyklės ir toliau bus taikomos tokiai valstybės paramai.
- (31) Galimybė teikti valstybės paramą, kuria skatinamas alternatyvių degalų platinimui būtinos infrastruktūros plėtojimas, pripažįstama Valstybės pagalbos aplinkos apsaugai Bendrijos gairėse. Tačiau Sutarties, ypač jos 87 ir 88 straipsnių, taisyklės ir toliau bus taikomos tokiai valstybės paramai.
- (32) Pirkdami netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones, miestai, kurie nori prisistatyti kaip besirūpinantys aplinka, turi šią galimybę. Šiuo atžvilgiu svarbu pagal šią direktyvą internete skelbti informaciją apie viešuosius pirkimus.
- (33) Turėtų būti raginama skelbti visą svarbią informaciją apie kiekvienoje valstybėje narėje naudojamas finansines priemones, skirtas judumui mieste ir skatinimui naudoti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones.
- (34) Šios direktyvos įgyvendinimui būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁴⁾.
- (35) Visų pirma Komisija turėtų būti įgaliota duomenis, naudojamus kelių transporto priemonių eksploatacinio laikotarpio sąnaudoms apskaičiuoti, suderinti su infliacija ir technine pažanga. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, jos turi būti tvirtinamos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nustatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (36) Kadangi šios direktyvos tikslų, t.y. skatinti netaršių ir efektyviai energiją vartojančių transporto priemonių rinką ir padidinti transporto sektoriaus įnašą į Bendrijos

aplinkos, klimato ir energetikos politiką, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi siekiant Europos pramonei užtikrinti pakankamą rentabilią gaminamų transporto priemonių paklausą tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

- (37) Valstybės narės ir Komisija turėtų toliau skatinti naudoti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones. Šiuo atžvilgiu svarbų vaidmenį galėtų atlikti nacionalinės ir regioninės veiksmų programos, kaip apibrėžta 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1083/2006, nustatančiame bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo ⁽⁵⁾. Be to, judumui mieste gerinti, kartu mažinant neigiamą jo įtaką, galima būtų pasitelkti Bendrijos programas, pvz., Civitas ir „Pažangi energetika Europai“.
- (38) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽⁶⁾ 34 punktą valstybės narės raginamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikimą, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir tikslai

Šioje direktyvoje nustatomas reikalavimas, kad perkančiosios institucijos, perkantieji subjektai, taip pat tam tikri operatoriai, pirkdami kelių transporto priemones, atsižvelgtų į transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio poveikį energetikai ir aplinkai, įskaitant suvartojamą energiją ir išmetamą CO₂ ir kai kurių kitų teršalų kiekį, kad būtų skatinama netaršių ir efektyviai energiją vartojančių transporto priemonių rinka ir didinamas transporto sektoriaus įnašas į Bendrijos aplinkos, klimato ir energetikos politiką.

2 straipsnis

Išlygos

Valstybės narės gali netaikyti šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų sutartims dėl Direktyvos 2007/46/EB 2 straipsnio 3 dalyje nurodytų transporto priemonių, kurioms šių valstybių narių teritorijoje netaikoma tipo patvirtinimo arba individualaus patvirtinimo tvarka, pirkimo.

⁽¹⁾ OL C 82, 2008 4 1, p. 1.

⁽²⁾ OL L 214, 2008 8 9, p. 3.

⁽³⁾ OL C 184, 2008 7 22, p. 13.

⁽⁴⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽⁵⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 25.

⁽⁶⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

3 straipsnis

Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma kelių transporto priemonių pirkimo sutartims, kai tas priemones įsigyja:

- a) perkančiosios institucijos ar perkantieji subjektai tiek, kiek jie turi vykdyti pareigą taikyti pirkimo procedūras, nustatytas Direktyvose 2004/17/EB ir 2004/18/EB;
- b) operatoriai viešųjų paslaugų išpareigojimų vykdymui pagal viešųjų paslaugų sutartį, kaip apibrėžta 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų⁽¹⁾, viršijant ribą, kurią nustato valstybės narės, neviršijant Direktyvose 2004/17/EB ir 2004/18/EB nustatytų verčių ribų.

4 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

- 1) *perkančiosios institucijos* – perkančiosios institucijos, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/17/EB 2 straipsnio 1 dalies a punkte ir Direktyvos 2004/18/EB 1 straipsnio 9 dalyje;
- 2) *perkantieji subjektai* – perkantieji subjektai, kaip nurodyta Direktyvos 2004/17/EB 2 straipsnio 2 dalyje;
- 3) *kelių transporto priemonė* – transporto priemonė, patenkanti į priedo 3 lentelėje pateiktas transporto priemonių kategorijas.

5 straipsnis

Netaršių ir efektyviai energiją vartojančių kelių transporto priemonių pirkimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nuo 2010 m. gruodžio 4 d. visos perkančiosios institucijos, perkantieji subjektai ir operatoriai, nurodyti 3 straipsnyje, pirkdami kelių transporto priemones, atsižvelgtų į transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio poveikį energetikai ir aplinkai, kaip nustatyta 2 dalyje, ir taikytų bent vieną iš 3 dalyje nustatytų galimybių.

2. Eksploatacinio laikotarpio poveikis energetikai ir aplinkai, į kurį reikia atsižvelgti, apima bent:

- a) energijos suvartojimą;
- b) išmetamą CO₂ kiekį; ir
- c) išmetamą NO_x, NMHC ir kietųjų dalelių kiekį.

Be pirmoje pastraipoje minėto eksploatacinio laikotarpio poveikio energetikai ir aplinkai, perkančiosios institucijos, perkantieji subjektai ir operatoriai taip pat gali svarstyti kitokio pobūdžio poveikį aplinkai.

3. 1 ir 2 dalyse nustatyti reikalavimai vykdomi tokiais pasirinktiniais būdais:

- a) kelių transporto priemonių pirkimo dokumentuose nustatant su energijos suvartojimu ir atitiktimi aplinkosaugos reikalavimams susijusias technines specifikacijas kiekvieno apsvaityto poveikio požiūriu, taip pat bet kokio papildomo poveikio aplinkai požiūriu; arba
- b) įtraukiant poveikį energetikai ir aplinkai į sprendimą dėl pirkimo:

— tais atvejais, kai taikoma pirkimo procedūra, tai daroma naudojant šį poveikį kaip sutarties sudarymo kriterijų, ir

— tais atvejais, kai šis poveikis yra išreiškiamas pinigine verte tam, kad būtų įtrauktas į sprendimą dėl pirkimo, naudojama 6 straipsnyje nustatyta metodika.

6 straipsnis

Eksploatacinio laikotarpio sąnaudų apskaičiavimo metodika

1. 5 straipsnio 3 dalies b punkto antros įtraukos tikslais, eksploatacinio laikotarpio sąnaudų suvartojamai energijai ir sąnaudų už išmetamą CO₂ ir kitų teršalų kiekį, kaip nustatyta priedo 2 lentelėje, susijusių su perkamų transporto priemonių eksploatacijoje, pinigine verte nustatoma ir jos apskaičiuojamos naudojant metodiką, nustatytą toliau pateiktuose punktuose:

a) eksploatacinio laikotarpio sąnaudos transporto priemonės suvartojamai energijai apskaičiuojamos pagal šią metodiką:

— transporto priemonei nuvažiavus kilometro atstumą suvartojamas degalų kiekis pagal 2 dalį apskaičiuojamas energijos suvartojimo vienetais kilometrui, nesvarbu, ar tai nurodoma tiesiogiai, kaip elektra varomų automobilių atveju, ar ne. Jei suvartojamas degalų kiekis nurodomas skirtingais vienetais, jis perskaičiuojamas transporto priemonei nuvažiavus kilometro atstumą suvartojamu energijos kiekiu (perskaičiuojant taikomi priedo 1 lentelėje nustatyti skirtingų degalų energijos kiekio perskaičiavimo koeficientai),

— taikoma vienoda energijos vieneto pinigine vertė. Ši vienoda vertė, neatskaičius mokesčių, turi būti mažesnioji vertė iš tų energijos, kuri gaunama iš benzino arba dyzelino, kai jis naudojamas kaip transporto priemonės degalai, vieneto sąnaudų,

⁽¹⁾ OL L 315, 2007 12 3, p. 1.

— eksploatacinio laikotarpio sąnaudos transporto priemonės suvartojamai energijai apskaičiuojamos transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio ridą, prireikus atsižvelgiant į jau esamą ridą, pagal 3 dalį dauginant iš energijos suvartojimo kilometrui, apskaičiuoto pagal šio punkto pirmą įtrauką, ir iš energijos vieneto sąnaudų, apskaičiuotų pagal šio punkto antrą įtrauką.

b) Eksploatacinio laikotarpio sąnaudos už transporto priemonės išmetamą CO₂ kiekį apskaičiuojamos transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio ridą, prireikus atsižvelgiant į jau esamą ridą, pagal 3 dalį dauginant iš nuvažiavus kilometro atstumą išmesto CO₂ kiekio (kilogramais), apskaičiuoto pagal 2 dalį, ir iš išmetamo kilogramo kainos, paimtos iš priedo 2 lentelėje nustatyto intervalo.

c) Eksploatacinio laikotarpio sąnaudos už transporto priemonės išmetamą teršalų kiekį, nustatytą priedo 2 lentelėje, apskaičiuojamos sudedant eksploatacinio laikotarpio sąnaudas už išmetamą NO_x, NMHC ir kietųjų dalelių kiekį. Transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio sąnaudos už visų rūšių išmetamus teršalus apskaičiuojamos transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio ridą, prireikus atsižvelgiant į jau esamą ridą, pagal 3 dalį dauginant iš nuvažiavus kilometro atstumą išmesto teršalų kiekio (gramais), apskaičiuoto pagal 2 dalį, ir iš atitinkamos išmetamo gramo kainos. Sąnaudos nustatomos remiantis Bendrijos vidutinėmis vertėmis, nustatytomis priedo 2 lentelėje.

3 straipsnyje nurodytos perkančiosios institucijos, perkantieji subjektai ir operatoriai gali taikyti didesnes sąnaudas, jei tos sąnaudos neviršija atitinkamų priedo 2 lentelėje nustatytų verčių, padaugintų iš koeficiento 2.

2. Transporto priemonei nuvažiavus kilometro atstumą suvartotas degalų kiekis, taip pat išmetamas CO₂ ir kitų teršalų kiekis, nustatytas priedo 2 lentelėje, nustatomas standartizuotomis Bendrijos bandymų procedūroms, skirtomis transporto priemonėms, kurioms tokios bandymų procedūros apibrėžtos Bendrijos tipo patvirtinimo teisės aktuose. Transporto priemonių, kurioms nenustatytos standartizuotosios Bendrijos bandymų procedūros, atžvilgiu lyginant įvairius pasiūlymus remiamasi visuotinai pripažintomis bandymų procedūromis, institucijų atliktų bandymų rezultatais arba gamintojo pateikta informacija.

3. Transporto priemonės eksploatacinio laikotarpio rida, jei nenurodyta kitaip, imama iš priedo 3 lentelės.

7 straipsnis

Derinimas su technikos pažanga

Komisija duomenis, naudojamus kelių transporto priemonių eksploatacinio laikotarpio sąnaudoms apskaičiuoti, kaip nusta-

tyta priede, suderina su infliacija ir technikos pažanga. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, tvirtinamos pagal 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

8 straipsnis

Keitimasis geriausia praktika

Komisija sudaro palankesnes sąlygas ir sistemina valstybių narių keitimąsi žiniomis ir geriausia praktika, kaip skatinti 3 straipsnyje nurodytas perkančiąsias institucijas, perkančiuosius subjektus ir operatorius pirkti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones.

9 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

10 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

1. Kas dvejus metus nuo 2010 m. gruodžio 4 d. Komisija parengia šios direktyvos taikymo ir veiksmų, kurių atskiros valstybės narės ėmėsi, kad skatintų pirkti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones, ataskaitą.

2. Tose ataskaitose pateikiamas šios direktyvos, ypač 5 straipsnio 3 dalyje nurodytų būdų, poveikio vertinimas bei įvertinama, ar reikia imtis tolesnių veiksmų ir, prireikus, pateikiami pasiūlymai.

Tose ataskaitose Komisija palygina nominalų ir santykinį nupirktų transporto priemonių, kurios eksploatacinio laikotarpio poveikio energetikai ir aplinkai požiūriu atitinka geriausių rinkos alternatyvą ir kurios priklauso kiekvienai iš priedo 3 lentelėje išvardytų transporto priemonių kategorijų, skaičių su bendrąja šių transporto priemonių rinka; taip pat ji įvertina 5 straipsnio 3 dalyje nurodytų būdų poveikį rinkai. Komisija įvertina, ar reikia imtis tolesnių veiksmų, ir, prireikus, pateikia pasiūlymus.

3. Ne vėliau kaip pirmosios ataskaitos pateikimo dieną, Komisija išnagrinėja 5 straipsnio 3 dalyje nurodytus būdus, pateikia 6 straipsnyje nustatytos metodikos įvertinimą ir, jei reikia, pasiūlo atitinkamus pakeitimus.

11 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini šiai direktyvai įgyvendinti ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 4 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

13 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2009 m. balandžio 23 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

P. NEČAS

PRIEDAS

Duomenys, naudojami kelių transporto priemonių eksploatacinio laikotarpio sąnaudoms apskaičiuoti

1 lentelė. Variklinių degalų energijos kiekis

Degalai	Energijos kiekis
Dyzelinas	36 MJ/l
Benzinas	32 MJ/l
Gamtinės dujos / biudujos	33–38 MJ/Nm ³
Suskystintosios naftos dujos (SND)	24 MJ/l
Etanolis	21 MJ/l
Biodyzelinas	33 MJ/l
Emulsiniai degalai	32 MJ/l
Vandenilis	11 MJ/Nm ³

2 lentelė. Sąnaudos už kelių transporto priemonių išmetamą teršalų kiekį (apskaičiuota 2007 m. kainomis):

CO ₂	NO _x	NMHC	Kietosios dalelės
0,03–0,04 EUR/kg	0,0044 EUR/g	0,001 EUR/g	0,087 EUR/g

3 lentelė. Kelių transporto priemonių eksploatacinio laikotarpio rida

Transporto priemonės kategorija (M ir N kategorijos, kaip apibrėžta Direktyvoje 2007/46/EB)	Eksploatacinio laikotarpio rida
Lengvieji automobiliai (M ₁)	200 000 km
Lengvieji krovininiai automobiliai (N ₁)	250 000 km
Sunkieji krovininiai automobiliai (N ₂ , N ₃)	1 000 000 km
Autobusai (M ₂ , M ₃)	800 000 km

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. sausio 28 d.

dėl valstybės pagalbos C 27/05 (ex NN 69/04), teikiamos pašarams pirkti Friulio-Venecijos Džulijos regione (2003 m. rugpjūčio 20 d. Regioninio įstatymo Nr. 14 6 straipsnis ir Triesto prekybos rūmų paskelbtas kvietimas pareikšti susidomėjimą)

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 187)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(2009/382/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

paprašiusi suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas pagal minėto straipsnio nuostatas,

kadangi:

kuriame teigiama, kad jos atitinkamai 2003 m. rugsėjo 30 d. ir 2004 m. kovo 12 d. nusiuntė Triesto ir Goricijos prekybos rūmams du raštus siekdamas atkreipti jų dėmesį į tai, kad reikia paskelbti kvietimą pareikšti susidomėjimą dėl pagalbos, teikiamos pagal minėto įstatymo 6 straipsnį, ir nusiųsti šio kvietimo kopiją Komisijai.

(4) Remdamasi ta informacija, 2004 m. birželio 28 d. raštu Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų atsiųsti jai dviejų minėtų raštų ir abiejų prekybos rūmų parengtų kvietimų pareikšti susidomėjimą tekstus. Be to, Komisija paklausė, ar pagalba buvo suteikta, ir jei taip, tai kokio dydžio ir kaip tai atlikta.

I. PROCEDŪRA

(1) Gavusi informacijos, o po to skundą, kad 2003 m. rugpjūčio 20 d. Friulio-Venecijos Džulijos Regioniniame įstatyme Nr. 14 nustatyta skirti Triesto ir Goricijos prekybos rūmams finansavimą, skirtą ūkių, 2003 m. nukentėjusių nuo sausros, pašarų poreikiams tenkinti, 2004 m. balandžio 2 d. raštu Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų pateikti keletą paaiškinimų.

(2) Pasibaigus keturių savaičių laikotarpiui, skirtam Italijos valdžios institucijoms reikalauti informacijai pateikti, negavusi atsakymo 2004 m. gegužės 26 d. raštu Komisija joms nusiuntė priminimą.

(3) 2004 m. birželio 10 d. raštu, užregistruotu 2004 m. birželio 15 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje persiuntė Komisijai Italijos valdžios institucijų raštą,

(5) 2004 m. rugsėjo 27 d. raštu, užregistruotu 2004 m. rugsėjo 29 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje nusiuntė Komisijai minėtus tekstus ir 2004 m. birželio 28 d. rašte reikalautą informaciją.

(6) Kadangi iš tos informacijos buvo aišku, kad Triesto prekybos rūmai jau buvo paskelbę kvietimą pareikšti susidomėjimą ir kad į jį jau buvo sureaguota, ir kad, be to, Prekybos rūmų bendrojoje pagalbos schemeje, patvirtintoje Komisijos pagal valstybės pagalbos schemą N 241/01, nebuvo nustatyta pagalbos suma, kurią Prekybos rūmai galėjo išmokėti arba išmokėjo, Komisija valstybės pagalbą, apie kurią nebuvo pranešta, nusprenė nagrinėti pagal NN 69/04.

- (7) 2004 m. lapkričio 12 d. raštu Komisija paprašė Italijos valdžios institucijų papildomos informacijos apie minėtą pagalbą.
- (8) Tą pačią dieną Komisija gavo Italijos valdžios institucijų raštą, kuriame pateikta informacija, papildanti 2004 m. birželio 28 d. raštu (žr. 4 konstatuojamąją dalį) prašytą informaciją.
- (9) 2005 m. sausio 6 d. raštu, užregistruotu 2005 m. sausio 11 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje persiuntė Komisijai Italijos valdžios institucijų raštą, kuriame prašoma pratęsti terminą, nustatytą joms papildomai informacijai apie minėtą pagalbą pateikti, kad jos galėtų iš naujo išnagrinėti atitinkamus regioninius teisės aktus.
- (10) 2005 m. sausio 25 d. raštu Komisija sutiko pratęsti terminą vienu mėnesiu.
- (11) 2005 m. vasario 21 d. raštu Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje persiuntė Komisijai Italijos valdžios institucijų raštą, kuriame teigiama, kad Goricijos prekybos rūmai planuotos pagalbos neteikė ir nebetino to daryti (prie rašto pridėtas tai patvirtinantis Prekybos rūmų sprendimas).
- (12) 2005 m. vasario 28 d. raštu, užregistruotu 2005 m. kovo 1 d., ir 2005 m. kovo 30 d. raštu, užregistruotu 2005 m. kovo 31 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje nusiuntė Komisijai papildomos informacijos apie Triesto prekybos rūmų suteiktą pagalbą.
- (13) 2005 m. liepos 22 d. raštu ⁽¹⁾ Komisija informavo Italiją apie savo sprendimą pradėti Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pagalbos, teikiamos pašarams pirkti, nustatytos 2003 m. rugpjūčio 20 d. Regioninio įstatymo Nr. 146 straipsnyje, ir dėl Triesto prekybos rūmų paskelbto kvietimo pareikšti susidomėjimą.
- (14) Komisijos sprendimas pradėti šią procedūrą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija suinteresuotąsias šalis pakvietė teikti pastabas dėl minėtų priemonių.
- (15) Komisija negavo suinteresuotųjų šalių pastabų.

II. APRAŠAS

- (16) 2003 m. rugpjūčio 20 d. Friulio-Venecijos Džulijos regiono Regioninio įstatymo Nr. 14 6 straipsnyje (toliau – Regioninis įstatymas Nr. 14) nustatyta, kad regioninės valdžios institucijoms leidžiama skirti Triesto prekybos, pramonės, amatų ir žemės ūkio rūmams specialų finansavimą – 170 000 EUR, o Goricijos prekybos, pramonės, amatų ir žemės ūkio rūmams – 80 000 EUR tenkinti išskirtiniams poreikiams, susijusiems su gyvūnų šėrimu galvijų ūkiuose, nukentėjusiuose nuo 2003 m. sausros ir įkurtų teritorijose, kuriose nėra bendrų drėkinimo įrenginių.
- (17) Triesto prekybos rūmų paskelbtame kvietime pareikšti susidomėjimą numatoma finansinė parama Triesto provincijos ūkiams, nukentėjusiems nuo 2003 m. sausros, kurie, neturėdami galimybės drėkinti laukus, kuriuose nėra bendrų drėkinimo įrenginių, mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse neteko ne mažiau kaip 20 % produkcijos, o kitose vietovėse – 30 % produkcijos. Ši parama teikiama kaip pagalba gyvulių pašarams įsigyti.
- (18) Pagalbos sumos mokamos pateikus pašarų pirkimo nuo 2003 m. gegužės 1 d. iki lapkričio 20 d. sąskaitas faktūras ir skiriamos už pašarų kiekį, reikalingą siekiant laikytis mitybos reikalavimų, kuris skaičiuojamas ūkyje auginamų ir ūkininkui priklausančių gyvulių vienetai. Gyvulių vienetus sudaro galvijai, avys, ožkos ir arkliai, auginami skersti arba naudojami darbui ūkyje; skersti auginamų gyvulių atveju pagalba skiriama atitinkamai ūkininkams, kurių tai pagrindinė veikla, ir ūkių valdytojams, įregistruotiems *Istituto nazionale per la previdenza sociale* (Nacionalinis socialinės apsaugos institutas) žemės ūkio sektoriuje. Sąvoka „pašarai“ žymi bet kokią džiovinto šieno rūšį.
- (19) Pagalbos sumos gali būti mokamos kiekvienam paraišką pateikusiam Triesto provincijos ūkiui tol, kol bus išnaudotos šiam tikslui sutelktos lėšos.
- (20) Didžiausias pašarų kiekis vienam gyvulių vienetai, už kurį gali būti kompensuojama yra 1 500 kg. Pagalbai skaičiuoti naudojama orientacinė kaina yra 20 EUR be PVM. Jei paraiškų skaičius viršija planuotą kiekį, individuali pagalba gyvulių vienetai proporcingai mažinama.
- (21) Jei ūkiai pagalbos gavėjai prašo kitos pagalbos 2003 m. sausros padarytiems nuostoliams atlyginti ir ją gauna, kvietime pareikšti susidomėjimą nurodyta pagalbos suma atitinkamai sumažinama.

⁽¹⁾ Žr. raštą SG (2005) – Greffe D/203816.

⁽²⁾ OL C 233, 2005 9 22, p. 5.

III. SUTARTIES 88 STRAIPSNIO 2 DALYJE NUSTATYTOS PROCEDŪROS PRADŽIA

(22) Komisija pradėjo Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą, nes nebuvo tikra, ar minimos pagalbos priemonės suderinamos su bendrąja rinka. Abejonių kilo dėl šių priežasčių:

- a) išnagrinėjusi jai pateiktas nuostatas Komisija negalėjo nustatyti, ar nuostolių dydžio riba nustatyta griežtai pagal Bendrijos valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje gairių ⁽¹⁾ (toliau – Gairės) 11.3 punktą, ir todėl negalėjo atmesti galimybės, kad pagalbos sumos galėjo būti išmokėtos tam tikriems ūkininkams, kurie pagalbos gavimo reikalavimų nebūtų atitikę, jei nuostolių dydžio riba būtų skaičiuota taip, kaip nustatyta tame punkte;
- b) tikrasis pagalbos sumų skaičiavimo metodas neatitiko Gairių 11.3 punkte nustatyto metodo, nes jis buvo grindžiamas tik pirkto vieneto svorio kaina; be to, pagalba turėjo būti mokama remiantis pašarų pirkimo sąskaitomis faktūromis, tačiau Triesto prekybos rūmų paskelbtame kvietime pareikšti susidomėjimą nebuvo konkrečiai nurodyta, kad pašarų turi būti perkama tik tiek, kiek iš tikrųjų prarasta dėl sausros;
- c) pagal Gairių 11.3 punktą pagalbos suma taip pat turėtų būti sumažinta visų gautų tiesioginės pagalbos išmokų suma, tačiau Italijos valdžios institucijos tokios informacijos nepateikė; todėl tikimybės, kad galėjo būti kompensuotos didesnės nei patirti nuostoliai sumos, atmesti nebuvo galima;
- d) pagal tą patį Gairių punktą mokamos pagalbos suma turėtų būti sumažinta atimant gautų draudimo išmokų ir įprastų išlaidų, kurių ūkininkai nepatyrė sumas, pavyzdžiui, reikėtų taip pat atsižvelgti ir į tuos atvejus, kai derliaus nereikėjo nuimti; tačiau Italijos valdžios institucijos informacijos šiuo klausimu nepateikė, o dėl to kyla dar daugiau įtarimų, kad išmokėtos per didelės kompensacijos sumos.

IV. ITALIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

- (23) 2005 m. rugsėjo 26 d. raštu, įregistruotu 2005 m. rugsėjo 27 d., Italijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje persiuntė Komisijai Italijos valdžios institucijų pastabas dėl minėtos pagalbos, pateiktas pradėjus Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą.
- (24) Italijos valdžios institucijos teigia, kad, be kita ko, 2003 m. rugsėjo 16 d. regiono pirmininko priimtame

Sprendime Nr. 0329/Pres. nustatyta, kad 2003 m. sausra Friulio-Venecijos Džulijos regione buvo „nepalankios oro sąlygos“, tai patvirtino regiono meteorologijos stebėjimo stoties meteorologiniai duomenys ir tai buvo valstybės pagalbos schemos, apie kurią pranešta Komisijai ir kurią ji patvirtino, pagrindas (N 262/04).

- (25) Italijos valdžios institucijos pripažįsta, kad Triesto prekybos rūmų naudotas metodas Triesto provincijos ūkininkų patiriamiems nuostoliams skaičiuoti neatitinka Gairių 11.3 punkto. Tačiau jos teigia, kad pradėjus Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą Triesto prekybos rūmai patikrino kiekviename pagalbą gaunančiame ūkyje (43 ūkiuose) produkcijos nuostolių ribas, remdamiesi vidutinio pašarų produkcijos kiekio trejų metų laikotarpiu 2000–2002 m. (kai nebuvo mokamos kompensacijos už nuostolius, patirtus dėl nepalankių oro sąlygų) ir 2003 m. paruoštų pašarų kiekio palyginimu. Italijos valdžios institucijų teigimu, surinkti duomenys parodė, kad visais atvejais nuostoliai buvo didesni nei nustatyta minimali riba pagalbai gauti (20 % – ūkininkai mažiau palankiose vietovėse ir 30 % – kitose vietovėse).
- (26) Italijos valdžios institucijos taip pat priduria, kad jos suskaičiavo pagalbos sumas, kurios galėjo būti mokamos pagal Gaires. Šiam tikslui jos naudojo 2003 m. gegužės 23 d. regiono tarybos Sprendime Nr. 1535 dėl vidutinio pašarų kiekio ir vidutinės jų kainos trejų metų laikotarpiu 2000–2002 m. pateiktus duomenis. Iš gautos sumos jos atėmė faktinį kiekvieno ūkio deklaruotą 2003 m. produkcijos kiekį, padauginę iš vidutinės kainos tais metais. Jos pateikė visus savo skaičiavimus lentelėje, kurioje nurodytos išmokėtos pagalbos sumos, pagalbos, kuri galėjo būti patvirtinta pagal Gaires, sumos ir *de minimis* pagalbos, kuri dar gali būti išmokėta pagalbos gavėjams pagal 2004 m. spalio 6 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose ⁽²⁾. Iš lentelės matyti, kad jei susumuojama *de minimis* pagalba ir pagalba, kuri gali būti skiriama pagal Gaires, didesnes pagalbos sumas nei jų patirti nuostoliai gavo tik du ūkininkai, Italijos valdžios institucijos išsipareigoja tas sumas susigrąžinti.
- (27) Atsižvelgdamos į pradėdant Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą kitas Komisijos pareikštas abejones Italijos valdžios institucijos aiškina, kad minėtos pagalbos gavėjai tiesioginės pagalbos pašarams pirkti ar kokių nors draudimo išmokų negavo. Jos taip pat teigia, kad pagalbos gavėjai patyrė pašarų rinkimo ir vežimo išlaidų, nes šiek tiek pašarų pagaminta.

⁽¹⁾ OL C 28, 2000 2 1, p. 2.

⁽²⁾ OL L 325, 2004 10 28, p. 4.

(28) Galiausiai Italijos valdžios institucijos pareiškia, kad visi minėta pagalbą gaunantys ūkininkai informuoti, jog dėl minėtos priemonės pradėta Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra.

V. VERTINIMAS

(29) Pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį valstybės narės arba jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, teikiant pirmenybę tam tikroms įmonėms arba tam tikrų prekių gamybai, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai. Pagal Regioninį įstatymą Nr. 14 teikiama pagalba atitinka šią apibrėžtį ta prasme, kad ją teikia vietos valdžia, ja teikiama pirmenybė tam tikrų prekių gamybai (gyvuliams, nes pagalba pašarams pirkti skirta gyvuliams šerti) ir ji galėtų iškraipyti konkurenciją bei daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai atsižvelgiant į Italijos užimamą vietą šių prekių gamybos srityje (pavyzdžiui, 2006 m. Italija pagamino 13,3 % Bendrijos jautienos ir veršienos produkcijos ir buvo trečia didžiausių jautienos ir veršienos gamintojų sąrašė).

(30) Tačiau Sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais kai kurioms priemonėms gali būti taikomos leidžiančios nukrypti nuostatos ir jos gali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka.

(31) Minėtu atveju, atsižvelgiant į pagalbos pobūdį (pagalba, skirta dėl nepalankių oro sąlygų ūkininkų patiriamiems nuostoliams kompensuoti), vienintelė taikytina leidžianti nukrypti nuostata nustatyta Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte, pagal kurią bendrajai rinkai neprieštaraujanti gali būti laikoma pagalba, skirta tam tikrų rūšių ekonominei veiklai arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui (Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta leidžianti nukrypti nuostata taikytina tikrų stichinių nelaimių, o ne joms prilygintų įvykių atveju; kaip nurodyta Gairėse, Komisija visuomet laikė, kad sausra savaime negali būti laikoma stichine nelaime, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 2 dalies b punkte).

(32) Kad taikoma minėta leidžianti nukrypti nuostata, minėta pagalba, kuri yra neteisėta pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias ES sutarties 93 straipsnio (dabar 88 straipsnio) taikymo taisykles⁽¹⁾, 1 straipsnio f dalį, turi būti nagrinėjama remiantis esminiais kriterijais, nustatytais bet kokiam tuo metu, kai pagalba buvo paskirta, galiojančiame dokumente pagal Komisijos pranešimą dėl taisyklių, taikytinų neteisėtai suteiktos valstybės pagalbos įvertinimui, nustatymo⁽²⁾.

(33) Šiuo atveju atitinkamai pagalbai, kai ji buvo suteikta, taikytinos taisyklės yra nustatytos Gairių 11.3 punkte. Pagal tą punktą:

a) nuostoliai turi siekti tam tikrą nustatytą ribą: 20 % įprastos produkcijos kiekio ūkininkauti mažiau palankiose vietovėse ir 30 % kitose vietovėse; nuostoliai turėtų būti skaičiuojami kiekvienam ūkiui atskirai;

b) minėtos ribos turi būti nustatomos remiantis bendros atitinkamų kultūrų produkcijos kiekiu atitinkamais metais, palyginti su bendros produkcijos kiekiu įprastiniais metais; iš esmės, pastarasis kiekis turėtų būti skaičiuojamas remiantis vidutiniu bendros produkcijos kiekiu per paskutinius trejus metus, išskyrus tuos metus, kada buvo mokama kompensacija dėl nepalankių oro sąlygų; gali būti priimtini ir kiti įprastos produkcijos skaičiavimo metodai, įskaitant regioninius orientacinius rodiklius, jei jie yra tipiniai ir nėra pagrįsti pernelyg dideliais produkcijos kiekiais;

c) kad būtų išvengta per didelės kompensacijos išmokos, mokėtina pagalbos suma neturi viršyti vidutinio produkcijos kiekio įprastiniais metais, padauginto iš vidutinės kainos tuo pačiu laikotarpiu, atėmus faktinį produkcijos kiekį tais metais, kai įvykis įvyko, padauginto iš vidutinės kainos tais metais;

d) pagalbos suma taip pat turėtų būti sumažinta visų tiesioginės pagalbos išmokų suma;

e) iš pagalbos sumos turi būti atimtos visos draudimo išmokų sumos; be to, taip pat turėtų būti atsižvelgta į įprastas išlaidas, kurių ūkininkai nepatyrė, pavyzdžiui, tais atvejais, kai tam tikros kultūros derliaus nereikia nuimti.

(34) Atsižvelgiant į dviejų pirmų sąlygų laikymąsi, Komisija pažymi, kad Italijos valdžios institucijos nustatė, kad sausra buvo, remdamosi atitinkama meteorologine informacija. Atsižvelgiant į nuostolių, susidariusių dėl minėtų nepalankių oro sąlygų, dydį, Komisija visų pirma pažymi, kad pačios Italijos valdžios institucijos pripažįsta, kad Triesto provincijos ūkininkų patirtų nuostolių skaičiavimo metodas neatitinka Gairių 11.3 punkto. Komisija gali tik patvirtinti šį faktą, nes Triesto prekybos rūmų paskelbtame kvietime pareikšti susidomėjimą nustatoma tik nuostolių riba, kurią viršijus pagalba gali būti teikiama, tačiau konkrečiai nenurodomas nuostolių skaičiavimo metodas.

⁽¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

⁽²⁾ OL C 119, 2002 5 22, p. 22.

- (35) Tai įtvirtinus, remiantis informacija, kurią Italijos valdžios institucijos pateikė pradėjus Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, taikant Gairių 11.3 punkte nustatytą metodą, t. y. šiuo atveju – lyginant vidutinį 2000–2002 m. laikotarpį (kai nebuvo mokama kompensacija už nuostolius, patirtus dėl nepalankių oro sąlygų) pašarų produkcijos kiekį ir 2003 m. pašarų produkcijos kiekį, visuose pagalbą gaunančiuose ūkiuose nuostoliai buvo didesni nei minimalios ribos, nustatytos norintiems įgyti teisę gauti pagalbą (20 % – ūkininkauti mažiau palankiose vietovėse ir 30 % – kitose vietovėse).
- (36) Atsižvelgiant į faktinį pagalbai skaičiuoti naudojamą metodą (ir todėl – atitiktį trečiajam minėtai sąlygai) Komisija pažymi, kad naudotas metodas neatitinka Gairių, nes pagalba buvo mokama pateikus sąskaitas faktūras už pašarų, pirktų nuo 2003 m. gegužės 1 d. iki lapkričio 20 d., kiekį, būtiną siekiant laikytis įprastų kiekvieno ūkyje auginamo gyvulių vieneto mitybos reikalavimų, o remiantis Gairėmis, mokėtina pagalbos suma neturėtų viršyti vidutinio per įprastinį laikotarpį pagamintos produkcijos kiekio, padauginto iš vidutinės kainos tuo pačiu laikotarpiu, atėmus faktinį produkcijos kiekį tais metais, kai įvykis įvyko, padauginto iš vidutinės kainos tais metais.
- (37) Iš informacijos, kurią Italijos valdžios institucijos pateikė pradėjus Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą, matyti, kad dėl Triesto prekybos rūmų naudoto skaičiavimo metodo keliais atvejais (12 atvejų iš 43) išmokėtos didesnės pagalbos sumos nei būtų buvę išmokėtos, jei būtų naudotas Gairėse nustatytas skaičiavimo metodas.
- (38) Atsižvelgiant į tai, kad dėl Triesto prekybos rūmų naudoto skaičiavimo metodo daugiau kaip 25 % atvejų pagalbos sumos, kurios gali būti mokamos pagal Gairių 11.3 punktą, buvo didesnės, Komisija pritarti tam metodui negali.
- (39) Atsižvelgdama į kitas Gairių 11.3 punkte nustatytas sąlygas (ir todėl – atitiktį ketvirtajai ir penktajai minėtoms sąlygoms) Komisija atsižvelgia į Italijos valdžios institucijų pareiškimą, kad minėtos pagalbos gavėjai negavo tiesioginės pagalbos pašarams pirkti nei draudimo išmokų ir kad gavėjai patyrė pašarų surinkimo ir vežimo išlaidų, nes šiek tiek pašarų buvo pagaminta. Tai reiškia, kad šiuo atveju minėtos sąlygos netaikytinos.

VI. IŠVADA

- (40) Atsižvelgdama į minėtus faktus, Komisija negali pripažinti, kad laikomasi visų Gairių 11.3 punkte nustatytų sąlygų, nes, kaip minėta 38 dalyje, dėl Triesto prekybos rūmų naudoto pagalbos skaičiavimo metodo daugeliu atvejų pagalbos sumos buvo didesnės nei turėjo būti išmokėta neskiriant per didelių kompensacijos sumų.
- (41) Todėl po 2003 m. sausros Triesto prekybos rūmų suteikta pagalba pašarams pirkti neatitinka reikalavimų dėl Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytos leidžiančios nukrypti nuostatos taikymo tai daliai, kuri yra didesnė nei ta suma, kuri būtų atitikusi minėtos leidžiančios nukrypti nuostatos taikymo reikalavimus, jei būtų buvęs naudojamas Gairių 11.3 punkte nustatytas pagalbos skaičiavimo metodas. Tačiau minėtos sumos neviršijanti pagalbos dalis su bendrąja rinka suderinama, nes ji atitinka visas Gairėse nustatytas sąlygas.
- (42) Pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį, kai neteisėtos pagalbos atvejais priimami neigiami sprendimai, Komisija turi priimti sprendimą, kad atitinkama valstybė narė imtųsi visų būtinų priemonių pagalbai iš gavėjo susigrąžinti. Todėl Italija turi imtis visų būtinų priemonių paskirtai pagalbai iš gavėjo susigrąžinti. Pagal Komisijos pranešimo dėl veiksmingo Komisijos sprendimų, kuriais valstybėms narėms nurodoma susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, įgyvendinimo ⁽¹⁾ 42 dalį Italija per keturis mėnesius nuo šio sprendimo įsigaliojimo privalo įvykdyti jo nuostatas. Į susigrąžintiną pagalbos sumą turi įeiti palūkanos, skaičiuojamos pagal 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999 ⁽²⁾.
- (43) Tačiau laikoma, kad bet kokia pagalba, teikiama pagal tokią pagalbos schemą, kuri tuo metu, kai buvo suteikta, atitiko Komisijos reglamente, priimtame remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 ⁽³⁾ (*de minimis* reglamentas) 2 straipsniu, nustatytas sąlygas, nėra valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.
- (44) Komisijos pranešimo dėl veiksmingo Komisijos sprendimų, kuriais valstybėms narėms nurodoma susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, įgyvendinimo 49 dalyje nustatyta, kad siekdama apskaičiuoti konkrečią susigrąžintiną pagalbos sumą iš kiekvieno individualaus pagalbos gavėjo pagal valstybės narės schemą, ji gali taikyti *de minimis* kriterijus, taikomus suteikiant neteisėtą ir nesuderinamą pagalbą, kuri yra sprendimo dėl susigrąžinimo objektas.

⁽¹⁾ OL C 272, 2007 11 15, p. 11.

⁽²⁾ OL L 140, 2004 4 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

(45) Kai Triesto prekybos rūmai paskyrė pagalbą, Bendrijos taisyklės dėl *de minimis* pagalbos žemės ūkio sektoriuje dar nebuvo nustatytos.

(46) Pirmosios tokios Bendrijos taisyklės nustatytos Reglamente (EB) Nr. 1860/2004.

(47) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 pagalba, ne didesnė kaip 3 000 EUR vienam gavėjui per trejus metus (tai *de minimis* pagalba, teikiama įmonei), nedaro įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipo konkurencijos arba nekyla grėsmė, kad gali ją iškraipyti, ir todėl jai netaikoma į Sutarties 87 straipsnio 1 dalis.

(48) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 5 straipsnį tas pats principas taikytinas pagalbai, paskirtai prieš minėtam reglamentui įsigaliojant, jei ji atitinka visas to reglamento 1 ir 3 straipsniuose nustatytas sąlygas.

(49) Minimu atveju bus laikoma, kad 3 000 EUR neviršijanti individuali pagalba nėra valstybės pagalba, kaip apibrėžta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje, jeigu tuo metu, kai ji buvo paskirta, ji atitiko Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 1,2 ir 3 straipsnius. Minėta sąlyga taikoma tik pagal minėtą schemą iš tikrųjų išmokėtoms sumoms, ne didesnėms kaip 3 000 EUR. Italijos valdžios institucijos negali teigti, kad galima sumažinti susigrąžinimo atvejų skaičių iš 12 permokėtų kompensacijų atvejų atimant sumą, kurią kiekvienas iš gavėjų būtų gavęs pagal Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004, nes jei pagal minėtą schemą skiriama pagalba yra didesnė nei maksimali *de minimis* pagalba, tai pagalbai negali būti taikomos *de minimis* reglamento nuostatos, net ir tai daliai, kuri nėra didesnė už maksimalią sumą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Triesto prekybos rūmų (Friulio-Venecijos Džulijos regionas, Italija) neteisėtai pritaikyta pagalbos schema pašarams pirkti pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalį yra nesuderinama su bendrąja rinka, nes pagal ją teikiama pagalba yra didesnė nei ta, kuri būtų teikiama taikant pagalbos skaičiavimo metodą, nustatytą Bendrijos valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriuje gairių 11.3 punkte. Su bendrąja rinka laikoma suderinama pagal schemą paskirta pagalba, ne didesnė už sumą, gautą taikant minėtų Gairių 11.3 punkte nustatytą pagalbos skaičiavimo metodą, o nesuderinama – tą sumą viršijanti pagalbos dalis.

2 straipsnis

Pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą teikiama individuali pagalba nėra valstybės pagalba, jei jos paskyrimo metu ji atitinka reglamente, priimtame pagal Reglamento (EB) Nr. 994/98 2 straipsnį, kuris taikytinas pagalbos paskyrimo metu, nustatytas sąlygas.

3 straipsnis

1. Triesto prekybos rūmai (Italija) iš gavėjų susigrąžina pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą paskirtą nesuderinamą pagalbą.

2. Nuo pagalbos gavimo iki faktinio jos susigrąžinimo nuo susigrąžintinų sumų skaičiuojamos palūkanos.

3. Palūkanos skaičiuojamos nuo pagrindinės sumos ir nuo susikaupusių palūkanų pagal Reglamento (EB) Nr. 794/2004 V skyrių ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 271/2008 ⁽¹⁾, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 794/2004.

4 straipsnis

1. Pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą paskirta pagalba susigrąžinama nedelsiant ir veiksmingai.

2. Italija užtikrina, kad šis sprendimas būtų įvykdytas per keturis mėnesius nuo jo paskelbimo.

5 straipsnis

1. Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo Italija pateikia šią informaciją:

a) bendrą iš kiekvieno gavėjo susigrąžintiną sumą (pagrindinę dalį ir palūkanas);

b) išsamų priemonių, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis siekiant vykdyti šį sprendimą, aprašą;

c) dokumentus, įrodančius, kad gavėjams nurodyta sugrąžinti pagalbos sumas.

2. Italija nuolat informuoja Komisiją apie nacionalines priemones, kurių imtasi šiam sprendimui įvykdyti, kol pagal 1 straipsnyje nurodytą schemą paskirtos pagalbos susigrąžinimas bus užbaigtas. Komisijai paprašius ji nedelsiant pateikia informaciją apie priemones, kurių jau imtasi ir kurių planuojama imtis siekiant vykdyti šį sprendimą. Ji taip pat pateikia išsamią informaciją apie iš gavėjų jau susigrąžintas pagalbos sumas ir palūkanas.

⁽¹⁾ OL L 82, 2008 3 25, p. 1.

6 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijai.

Priimta Briuselyje 2009 m. sausio 28 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. gegužės 14 d.

kuriuo laikinai sustabdomi Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 nustatyti galutiniai antidempingo muitai importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui

(2009/383/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 14 straipsnio 4 dalį,

pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu,

kadangi:

A. PROCEDŪRA

- (1) Atlikus peržiūros tyrimą (toliau – peržiūros tyrimas) pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį, Reglamentu (EB) Nr. 1683/2004⁽²⁾ importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui, kurio KN kodai šiuo metu yra ex 2931 00 95 (TARIC kodas 2931 00 95 82) ir ex 3808 93 27 (TARIC kodas 3808 93 27 19) (toliau – nagrinėjamas produktas) Taryba nustatė galutinį antidempingo muitą ir į jo taikymo sritį įtraukė iš Malaizijos siunčiamą importuojamą glifosatą (deklaruojamą kaip Malaizijos kilmės arba nedeclaruojamą) (TARIC kodai 2931 00 95 81 ir 3808 93 27 11) išskyrus tą, kuri pagamino *Crop Protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaizija* (papildomas TARIC kodas A 309) ir iš Taivano siunčiamą importuojamą glifosatą (deklaruojamą kaip Taivano kilmės arba nedeclaruojamą) (TARIC kodai 2931 00 95 81 ir 3808 93 27 11) išskyrus tą, kuri pagamino *Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taivanas* (papildomas TARIC kodas A 310). Antidempingo muto norma yra 29,9 %.
- (2) Nagrinėjamojo produkto platintojų ir naudotojų asociacija AUDACE pateikė informacijos apie rinkos sąlygų pokyčius, įvykusius po priemonių galiojimo termino peržiūros tiriamojo laikotarpio (t. y. nuo 2002 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d.), ir teigė, kad tokiais

pokyčiais būtų galima pateisinti šiuo metu galiojančių priemonių taikymo laikiną sustabdymą pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalį. Todėl Komisija nagrinėjo, ar toks laikinas sustabdymas yra pagrįstas.

B. PAGRINDAS

- (3) Kaip nurodyta pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalyje, atsižvelgiant į Bendrijos interesus antidempingo priemonių taikymas gali būti laikinai sustabdytas remiantis tuo, kad rinkos sąlygos laikinai pakito tokiu mastu, kad tikėtina, kad dėl tokio laikino sustabdymo nebus patirta žalos, su sąlyga, kad Bendrijos pramonei buvo suteikta galimybė teikti pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Toliau 14 straipsnio 4 dalyje nurodoma, kad nagrinėjamų antidempingo priemonių taikymas gali būti bet kada atnaujintas, jeigu laikino sustabdymo priežastis išnyko.
- (4) Kalbant apie Bendrijos pramonę reikia atkreipti dėmesį, kad jos padėtis iki 2008 m. pirmo pusmečio pagerėjo. Dėl labai padidėjusių ES rinkos kainų, dėl padidėjusių pardavimo apimčių ir vertės ir dėl santykinai pastovių gamybos sąnaudų labai išaugo procentine apyvartos dalimi išreikštas pelnas. Šią palankią tendenciją patvirtinta su pagrindiniu Bendrijos gamintoju, gaminančiu ir parduodančiu didžiąją dalį Bendrijos pramonės produkcijos, susiję naujesni duomenys. Remiantis dabartine rinkos informacija nesitikima, kad laikinai sustabdzius priemonių taikymą ši situacija iš esmės pasikeistų.
- (5) Bendrijos pramonė patvirtino, kad šiuo metu ES rinkos kainos iš esmės nepakito, nors eksporto iš Kinijos Liaudies Respublikos kainos nuo 2008 m. liepos mėnesio labai sumažėjo.
- (6) Dėl didėjančio Kinijos Liaudies Respublikos gamybinio pajėgumo ir produkcijos kiekio per vidutinį ar ilgalaikį laikotarpį galėtų sumažėti ES glifosato kainos. Tačiau dabartinė informacija rodo, jog tikimasi, kad šis poveikis iš esmės nebus juntamas dėl didėjančios paklausos pasulyje.
- (7) Nėra pagrindo manyti, kad laikinai sustabdzius priemonių taikymą būtų prieštaraujama Bendrijos interesams.

⁽¹⁾ OL L 56, 1996 3 6, p. 1.⁽²⁾ OL L 303, 2004 9 30, p. 1.

- (8) Todėl, atsižvelgiant į laikinus rinkos sąlygų pokyčius, visų pirma į dabartinės Bendrijos rinkos kainas ir į didelį dabartinį Bendrijos pramonės pelną, nepaisant pastaraisiais mėnesiais mažėjančių Kinijos Liaudies Respublikos eksporto kainų manoma, kad tikėtina, jog, laikinai sustabdžius priemonių taikymą, nebus patirta su Kinijos Liaudies Respublikos kilmės nagrinėjamojo produkto importu susijusios žalos. Todėl pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalį siūloma galiojančių priemonių taikymą laikinai sustabdyti devyniems mėnesiams.

C. KONSULTAVIMASIS SU BENDRIJOS PRAMONE

- (9) Pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalį Komisija pranešė Bendrijos pramonei apie ketinimą laikinai sustabdyti galiojančias antidempingo priemones. Bendrijos pramonei buvo suteikta galimybė teikti pastabas ir į jos pastabas buvo atsižvelgta.

D. IŠVADA

- (10) Todėl Komisija mano, kad visi reikalavimai dėl nagrinėjamajam produktui nustatyto antidempingo maito laikino sustabdymo įvykdyti pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 4 dalį. Todėl Reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 nustatytą antidempingo maitą reikėtų laikinai sustabdyti devyniems mėnesiams.
- (11) Jeigu padėtis, dėl kurios vykdomas laikinas sustabdymas, vėliau pasikeistų, Komisija gali atnaujinti antidempingo priemonių taikymą nedelsiant panaikindama antidempingo maitų laikiną sustabdymą,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui, kurio KN kodai yra ex 2931 00 95 (TARIC kodas 2931 00 95 82) ir ex 3808 93 27 (TARIC kodas 3808 93 27 19) nustatytas galutinis antidempingo maitas, į kurio taikymo sritį įtrauktas iš Malaizijos siunčiamas importuojamas glifosatas (deklaruojamas kaip Malaizijos kilmės arba nedeklaruojamas) (TARIC kodai 2931 00 95 81 ir 3808 93 27 11) išskyrus tą, kuri pagamino *Crop Protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan*, Malaizija (papildomas TARIC kodas A 309) ir iš Taivano siunčiamas importuojamas glifosatas (deklaruojamas kaip Taivano kilmės arba nedeklaruojamas) (TARIC kodai 2931 00 95 81 ir 3808 93 27 11) išskyrus tą, kuri pagamino *Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung*, Taivanas (papildomas TARIC kodas A 310), laikinai sustabdomas devyniems mėnesiams.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2009 m. gegužės 14 d.

Tarybos vardu
Catherine ASHTON
Komisijos narė

REKOMENDACIJOS

KOMISIJA

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2009 m. balandžio 30 d.

dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/384/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 211 straipsnio antrą įtrauką,

finansų krizė, gali būti nepakankamos kilus rizikai dėl netinkamų paskatų, nes rizikos rūšys darosi vis sudėtingesnės, o būdai, kuriais prisiimama rizika, labai įvairūs. Todėl paprastas verslo padalinių ir darbuotojų, atsakingų už rizikos valdymo ir kontrolės sistemas, funkcijų atskyrimas yra būtinas, bet jau nebeapakankamas.

Kadangi:

- (1) Pernelyg didelė finansinių paslaugų sektoriaus ir visų pirma bankų bei investicinių įmonių prisiimta rizika prisidėjo prie finansų įmonių žlugimo ir sisteminių problemų atsiradimo valstybėse narėse ir pasaulyje. Šios problemos išplito visame ūkyje ir brangiai kainuoja visuomenei.
- (2) Plačiai sutariama, kad prisiimti pernelyg didelę riziką paskatino ir taip didelius pagrindinių finansų įmonių nuostolius iš dalies nulėmė netinkama finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo praktika (nors ji ir nėra pagrindinė 2007 ir 2008 m. finansų krizės priežastis).
- (3) Atlyginimų nustatymo praktika didelėje finansinių paslaugų sektoriaus dalyje taikyta nesilaikant veiksmingo ir patikimo rizikos valdymo. Šios praktikos tendencija buvo atlyginti už trumpalaikį pelną ir skatinti darbuotojus vykdyti netinkamai rizikingą veiklą, jei tik gaunamos didesnės pajamos trumpuoju laikotarpiu, kartu finansų įmonėms sukeltiant didesnių galimų nuostolių riziką ilguoju laikotarpiu.
- (4) Jei rizikos valdymo ir kontrolės sistemos būtų griežtos ir labai veiksmingos, iš esmės rizikos prisiėmimo paskatos, suteikiamos per atlyginimų nustatymo praktiką, atitiktų finansų įmonei priimtina riziką. Tačiau visos rizikos valdymo ir kontrolės sistemos yra ribotos ir, kaip parodė

- (5) Tinkamų paskatų sukūrimas pačioje atlyginimų nustatymo sistemoje turėtų sumažinti rizikos valdymo našta ir padidinti tikimybę, kad šios sistemos taptų veiksmingos. Todėl reikia nustatyti patikimos atlyginimų nustatymo politikos principus.
- (6) Turint omenyje konkurencingumą finansinių paslaugų sektoriuje ir tai, kad daugelis finansų įmonių vykdo tarpvalstybinę veiklą, svarbu užtikrinti, kad patikimos atlyginimų nustatymo politikos principai būtų nuosekliai taikomi visose valstybėse narėse. Vis dėlto pripažįstama, kad siekiant didesnio veiksmingumo patikimos atlyginimų nustatymo politikos principus reikėtų įgyvendinti visur ir nuosekliai.
- (7) Pranešime Pavasario Europos Vadovų Tarybai „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“⁽¹⁾ Komisija pateikė planą, kaip atkurti ir išlaikyti stabilią ir patikimą finansų sistemą. Visų pirma pranešime pranešta, kad, siekiant tobulinti finansų įmonių rizikos valdymą ir suderinti atlygio paskatas su tvariais veiklos rezultatais, bus pateikta nauja rekomendacija dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo.
- (8) Šioje rekomendacijoje pateikiami bendrieji finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos principai, kurie turėtų būti taikomi visoms finansinių paslaugų sektoriuje veikiančioms finansų įmonėms.

(¹) COM(2009) 114.

- (9) Šie bendrieji principai gali būti svarbesni vienų kategorijų finansų įmonėms negu kitų, atsižvelgiant į galiojančias taisykles ir bendrąją finansinių paslaugų sektoriaus praktiką. Šie principai turėtų būti taikomi lygiagrečiai su visomis taisyklėmis ar teisės aktais, kuriais reglamentuojamas konkretus finansų sektorius. Visų pirma tarpininkų ir išorės paslaugų teikėjų, kai tam tikra veikla patikima trečiosioms šalims, gaunami mokesčiai ir komisinis atlygis neturėtų būti aptariami, nes atlyginimo praktika, susijusi su šiais mokesčiais ir komisiniu atlygiu, jau iš dalies reglamentuojama atskirais režimais, visų pirma 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ⁽¹⁾ ir 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo ⁽²⁾. Be to, šia rekomendacija nepažeidžiamos socialinių partnerių teisės kolektyvinėse derybose, kai taikoma.
- (10) Kiek tai susiję su finansų įmonėmis, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti vienos ar kelių valstybių narių reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB, ši rekomendacija taikoma papildomai ir kartu su 2004 m. gruodžio 14 d. Komisijos rekomendacija 2004/913/EB dėl atitinkamos bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo tvarkos ⁽³⁾ ir 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacija 2009/385/EB, papildanti Rekomendacijas 2004/913/EB ir 2005/162/EB dėl bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo tvarkos griežtinimo ⁽⁴⁾.
- (11) Tam tikros finansų įmonės atlyginimų nustatymo politika taip pat turėtų būti susieta su tos įmonės dydžiu ir jos veiklos pobūdžiu bei sudėtingumu.
- (12) Reikėtų priimti su rizika susietą atlyginimų nustatymo politiką, kuri derėtų su veiksmingu rizikos valdymu ir nesukeltų pernelyg didelės rizikos.
- (13) Atlyginimų nustatymo politika turėtų apimti tų kategorijų darbuotojus, kurių profesinė veikla turi reikšmingos įtakos finansų įmonės rizikos pobūdžiui. Siekiant išvengti paskatų prisiimti pernelyg didelę riziką, reikėtų priimti specialias priemones, susijusias su šių kategorijų darbuotojų atlyginimu.
- (14) Atlyginimų nustatymo politika turėtų būti siekiama suderinti asmeninius darbuotojų tikslus su ilgalaikiais tos finansų įmonės interesais. Vertinant veiklos rezultatais pagrįstas atlyginimo dalis reikėtų remtis ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir atsižvelgti į kitą galimą riziką, susijusią su veiklos rezultatais. Veiklos rezultatų vertinimas turėtų būti daugiametis, pvz., treji–penkeri metai, siekiant užtikrinti, kad vertinimo procesas būtų pagrįstas ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir kad faktinis veiklos rezultatais pagrįstų atlyginimo dalių išmokėjimas būtų išskirstytas per įmonės veiklos ciklo laikotarpį.
- (15) Finansų įmonės turėtų galėti susigrąžinti kintamąsias atlyginimo dalis, kurios buvo skirtos už veiklos rezultatus remiantis duomenimis, kurie vėliau pasirodė akivaizdžiai neteisingi.
- (16) Apskritai su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos, kurios skiriamos pagal sutartį, neturėtų būti atlygis už prastus rezultatus. Finansų įmonių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktoriams turėtų būti taikomos specifinės išėitinių išmokų nuostatos, nustatytos Rekomendacijoje 2009/385/EB.
- (17) Tam, kad atlyginimų nustatymo politika atitiktų finansų įstaigos tikslus, verslo strategiją, vertybes ir ilgalaikius interesus, be finansinių veiklos rezultatų, reikėtų apsvairstyti kitus veiksnius, kaip antai: finansų įstaigos sistemų ir kontrolės priemonių laikymasis ir standartų, kuriais nustatomi santykiai su klientais ir investuotojais, laikymasis.
- (18) Būtina atlyginimų nustatymo politikos patikimumo sąlyga – veiksmingas valdymas. Sprendimų, susijusių su finansų įmonės atlyginimų nustatymo politika, priėmimo procesas turėtų būti skaidrus įmonės vidaus požiūriu ir sukurtas taip, kad būtų išvengiama interesų konfliktų ir užtikrinamas jame dalyvaujančių asmenų nešališkumas.
- (19) Finansų įmonės valdymo organas turėtų būti labiausiai atsakingas už visos finansų įmonės atlyginimų nustatymo politikos nustatymą ir jos įgyvendinimo stebėjimą. Siekiant pasinaudoti reikalinga kompetencija, į procesą reikėtų įtraukti kontrolės funkcijų padalinius ir prireikus žmogiškųjų išteklių padalinius ir ekspertus. Visų pirma kontrolės funkcijas vykdytys darbuotojai taip pat turėtų dalyvauti kuriant atlyginimų nustatymo politiką ir tikrinant jos įgyvendinimą ir už tai jiems turėtų būti tinkamai atlyginta, kad būtų pritraukiami kompetentingi asmenys ir užtikrinta jų nepriklausomybė nuo jų kontroliuojamų verslo padalinių. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius, laikydamasis esamų ataskaitų teikimo įpareigojimų, apie reikšmingus trūkumus, užfiksuotus per atlyginimų nustatymo politikos įgyvendinimo patikrinimą, turėtų pranešti (stebėtojų tarybai) valdybai arba audito komitetui.

⁽¹⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 9, 2003 1 15, p. 3.

⁽³⁾ OL L 385, 2004 12 29, p. 55.

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 28.

- (20) Atlyginimų nustatymo politikos kūrimo ir įgyvendinimo kontrolės veiksmingumo tikimybė didesnė, jei suinteresuotieji finansų įmonės asmenys, prirėikus įskaitant darbuotojų atstovus, būtų tinkamai informuoti apie atlyginimų nustatymo politikos nustatymo ir stebėjimo procesą ir jame dalyvautų. Todėl finansų įmonės suinteresuotiesiems tos įmonės asmenims turėtų atskleisti su tuo susijusią informaciją.
- (21) Šioje rekomendacijoje nustatytų principų įgyvendinimas turėtų būti sustiprintas nacionaliniu lygmeniu vykdant priežiūros procesą. Todėl priežiūros institucijai bendrai vertinant finansų įmonės patikimumą reikėtų, be kita ko, įvertinti finansų įmonės atlyginimų nustatymo politikos atitiktį šioje rekomendacijoje nustatytiems principams.
- (22) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonių filialams, kurių registruotoji arba pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje ir kurios užsiima veikla valstybės narės teritorijoje, turėtų būti taikomi panašūs atlyginimų nustatymo politikos principai, taikomi finansų įmonėms, kurių registruotoji arba pagrindinė buveinė yra valstybės narės teritorijoje.
- (23) Ši rekomendacija turėtų būti taikoma nepažeidžiant galimų valstybėse narėse priimtų priemonių, susijusių su finansų įmonių, kurios gauna valstybės paramą, atlyginimų nustatymo politika.
- (24) Valstybėms narėms pranešant apie priemones pagal šią rekomendaciją reikėtų, be kita ko, pranešti aiškų laikotarpį, per kurį finansų įmonės turi priimti atlyginimų nustatymo politiką, atitinkančią šioje rekomendacijoje nustatytus principus,
- darbuotojų, kurių profesinė veikla daro reikšmingą įtaką finansų įmonės rizikos pobūdžiui, atlyginimus.
- 1.3. Valstybės narės, imdamosi priemonių užtikrinti, kad finansų įmonės įgyvendintų tuos principus, turėtų atsižvelgti į konkrečios finansų įmonės veiklos pobūdį, dydį ir specifinį mastą.
- 1.4. Valstybės narės II, III ir IV skirsniuose pateiktus principus finansų įmonėms turėtų taikyti atskirai ir konsoliduotai. Patikimos atlyginimų nustatymo politikos principai turėtų būti kaip grupei taikomi patronuojančiajai įmonei ir jos patronuojamosioms įmonėms, įskaitant įmones, įsteigtas lengvatinių mokesčių centruose.
- 1.5. Ši rekomendacija netaikoma tarpininkų ir išorės paslaugų teikėjų, kai tam tikra veikla patikima trečiosioms šalims, gaunamiems mokesčiams ir komisiniam atlygiui.
2. Šioje rekomendacijoje vartojamų sąvokų apibrėžtys
- 2.1. Finansų įmonė – reglamentuojamos arba nereglamentuojamos teisinės formos įmonė, profesionaliai užsiimanti bet kuria toliau išvardyta veikla:
- a) priima indėlius ir kitas išmokėtinas lėšas;
- b) teikia investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB;
- c) užsiima draudimo arba perdraudimo veikla;
- d) užsiima verslo veikla, panašia į a, b arba c punkte nurodytą veiklą.

REKOMENDUOJA:

I SKIRSNIS

Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys

1. *Taikymo sritis*
- 1.1. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad II, III ir IV skirsniuose pateikti principai būtų taikomi visoms finansų įmonėms, kurių registruotoji arba pagrindinė buveinė yra jų teritorijoje.
- 1.2. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad II, III ir IV skirsniuose pateikti principai būtų taikomi nustatant tų kategorijų
- 2.2. Direktorius – finansų įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo narys.
- 2.3. Kontrolės funkcijos – rizikos valdymas, vidaus kontrolė ir panašios finansų įmonės funkcijos.
- 2.4. Kintamoji atlyginimo dalis – remiantis veiklos rezultatais skiriama atlyginimo dalis, įskaitant premijas.

II SKIRSNIS

Atlyginimų nustatymo politika

3. Bendrosios nuostatos

3.1. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonės nustatytų, įgyvendintų ir vykdytų atlyginimų nustatymo politiką, kuri atitiktų ir skatintų patikimą ir veiksmingą rizikos valdymą ir kuria nebūtų skatinama priimti pernelyg didelę riziką.

3.2. Atlyginimų nustatymo politika turėtų atitikti finansų įmonės verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus, kaip antai tvaraus augimo perspektyvos, taip pat principus, susijusius su klientų ir investuotojų apsauga teikiant paslaugas.

4. Atlyginimų nustatymo politikos struktūra

4.1. Kai atlyginimas apima kintamąją dalį arba premiją, atlyginimų nustatymo politikos struktūra turėtų būti užtikrinta tinkama fiksuotųjų ir kintamųjų atlyginimo dalių pusiausvyra. Tinkama atlyginimo dalių pusiausvyra skirtingų darbuotojų atžvilgiu gali skirtis atsižvelgiant į rinkos sąlygas ir specifines aplinkybes, kuriomis finansų įmonė veikia. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonės atlyginimų nustatymo politika būtų nustatyta didžiausia kintamosios dalies riba.

4.2. Fiksuotoji atlyginimo dalis turėtų sudaryti pakankamai didelę viso atlyginimo proporciją, kad finansų įmonė galėtų vykdyti visiškai lanksčią premijų politiką. Visų pirma finansų įmonė turėtų galėti neišmokėti visų ar dalies premijų, kai tam tikras asmuo, verslo padalinys arba finansų įmonė nevykdo veiklos rezultatų vertinimo kriterijų. Finansų įmonė taip pat turėtų galėti neišmokėti premijų, kai jos padėtis smarkiai pablogėja, visų pirma tais atvejais, kai nebegalima daryti prielaidos, kad ji galės tęsti veiklą arba ją tęs.

4.3. Skiriant didelę premiją, didžioji premijos dalis turėtų būti atidėta mažiausiam atidėjimo laikotarpiui. Kokią premijos sumą atidėti, reikėtų nuspręsti atsižvelgiant į visą premijos sumą, palyginti su visa atlyginimo suma.

4.4. Atidedant premijos dalį reikėtų atsižvelgti į galimą riziką, susijusią su veiklos rezultatais, su kuriais siejama premija, o tą dalį gali sudaryti nuosavybė, pasirinkimo sandoriai, gryniesi pinigai arba kitos lėšos, kurių išmokėjimas atidedamas atidėjimo laikotarpiu laikui. Būsimų veiklos rezul-

tatų, su kuriais susieta atidėtoji dalis, priemonės turėtų būti įvertintos pagal riziką, kaip nurodyta 5 punkte.

4.5. Pagal sutartį skiriamos su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos turėtų būti susietos su veiklos rezultatais, pasiektais per tam tikrą laiką, ir sudarytos taip, kad jomis nebūtų atlyginama už prastus rezultatus.

4.6. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonės (stebėtojų taryba) valdyba galėtų reikalauti iš darbuotojų grąžinti visas arba dalį premijų, kurios skirtos už veiklos rezultatus remiantis duomenimis, kurie vėliau pasirodė akivaizdžiai neteisingi.

4.7. Atlyginimų nustatymo politikos struktūra ilgainiui turėtų būti atnaujinta siekiant užtikrinti, kad ji keistųsi kintant tos finansų įmonės padėčiai.

5. Veiklos rezultatų vertinimas

5.1. Kai atlyginimas susietas su veiklos rezultatais, visa jo suma turėtų būti pagrįsta bendru atskiro asmens ir verslo padalinio veiklos rezultatų ir bendrų finansų įmonės rezultatų vertinimu.

5.2. Veiklos rezultatų vertinimas turėtų būti daugiametis, siekiant užtikrinti, kad vertinimo procesas būtų pagrįstas ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir kad faktinis premijų išmokėjimas būtų išskirstytas per įmonės veiklos ciklo laikotarpį.

5.3. Veiklos rezultatų vertinimas, kaip premijos arba premijų fondo pagrindas, turėtų apimti vertinimą pagal dabartinę ir būsimą riziką, susijusią su pagrindiniais veiklos rezultatais, ir turėtų būti atsižvelgiama į naudojamo kapitalo sąnaudas ir reikalingą likvidumą.

5.4. Sprendžiant dėl individualių veiklos rezultatų, reikėtų atsižvelgti į nefinansinius kriterijus, kaip antai vidaus taisyklių ir procedūrų laikymasis ir standartų, kuriais nustatomi santykiai su klientais ir investuotojais, laikymasis.

6. Valdymas

6.1. Į atlyginimų nustatymo politiką reikėtų įtraukti interesų konfliktų vengimo priemones. Finansų įmonės atlyginimų nustatymo tvarka turėtų būti aiški, pagrįsta dokumentais ir skaidri įmonės vidaus požiūriu.

- 6.2. (Stebėtojų taryba) valdyba turėtų nustatyti direktorių atlyginimus. Be to, (stebėtojų taryba) valdyba turėtų nustatyti bendruosius finansų įmonės atlyginimų nustatymo politikos principus ir atsakyti už jos įgyvendinimą.
- 6.3. Kuriant atlyginimų nustatymo politiką turėtų dalyvauti kontrolės funkcijų padaliniai ir prireikus žmogiškųjų išteklių padaliniai ir išorės ekspertai.
- 6.4. Už atlyginimų nustatymo politiką atsakingi (stebėtojų tarybos) valdybos nariai, atlyginimų nustatymo komitetų nariai ir darbuotojai, dalyvaujantys kuriant ir įgyvendinant atlyginimų nustatymo politiką, turėtų turėti tinkamą kompetenciją ir pagal funkcijas būti nepriklausomi nuo kontroliuojamų verslo padalinių ir taip gebėti priimti nešališką sprendimą dėl atlyginimų nustatymo politikos tinkamumo, įskaitant jos pasekmes rizikai ir rizikos valdymui.
- 6.5. Nepažeidžiant 6.2 punkte nurodytos (stebėtojų tarybos) valdybos bendros atsakomybės, kontrolės funkcijų padaliniai bent kartą per metus turėtų atlikti atlyginimų nustatymo politikos įgyvendinimo centralizuotą ir nepriklausomą vidaus patikrinimą dėl atitikties (stebėtojų tarybos) valdybos apibrėžtai politikai ir tvarkai. Kontrolės funkcijų padaliniai apie šio patikrinimo rezultatus turėtų pranešti (stebėtojų tarybai) valdybai.
- 6.6. Kontrolę vykdančios darbuotojai turėtų būti nepriklausomi nuo prižiūrimų verslo padalinių, turėti tinkamus įgaliojimus ir jiems turėtų būti atlyginama pagal pasiektus su jų funkcijomis susijusius tikslus nepaisant veiklos rezultatų jų kontroliuojamose verslo srityse. Visų pirma draudimo arba perdraudimo įmonių atveju aktuarines funkcijas vykdančioms darbuotojams ir atsakingam aktuarui turėtų būti atlyginama proporcingai jų vaidmeniui draudimo arba perdraudimo įmonėje, o ne atsižvelgiant į tos įmonės veiklos rezultatus.
- 6.7. Bendrieji atlyginimų nustatymo politikos principai turėtų būti prieinami darbuotojams, kuriems jie taikomi. Šie darbuotojai turėtų būti iš anksto informuoti apie kriterijus, kurie bus naudojami jų atlyginimui nustatyti, ir vertinimo procesą. Vertinimo procesas ir atlyginimų nustatymo politika turėtų būti tinkamai pagrįsti dokumentais ir skaidrūs atskiriems suinteresuotiems darbuotojams.
- dytą atlyginimų nustatymo politiką ir bet kokią jos atnaujinimą politikai pasikeitus turėtų aiškiai ir lengvai suprantama forma atskleisti susijusiems suinteresuotiems asmenims. Ši informacija gali būti atskleista atskirame pranešime apie atlyginimų nustatymo politiką, periodiškai atskleidžiamoje metinių finansinių ataskaitų informacijoje ar bet kokia kita forma.
8. Turėtų būti atskleista ši informacija:
- informacija, susijusi su sprendimų priėmimo procesu nustatant atlyginimų nustatymo politiką, prireikus įskaitant informaciją apie atlyginimų nustatymo komiteto sudėtį ir įgaliojimus, išorės konsultanto, kurio paslaugomis pasinaudota nustatant atlyginimų nustatymo politiką, pavadinimą (pavarde) ir svarbių suinteresuotų asmenų vaidmenį;
 - informacija apie atlyginimo ir veiklos rezultatų ryšį;
 - informacija apie kriterijus, naudojamus veiklos rezultatus vertinti, ir vertinimą pagal riziką;
 - informacija apie veiklos rezultatų vertinimo kriterijus, kuriais grindžiama teisė į akcijas, pasirinkimo sandorius ar kintamąsias atlyginimo dalis;
 - pagrindiniai metinių premijų sistemos ir bet kokios kitos negrynaisiais pinigais gaunamos naudos kriterijai ir priežastys.
9. Nustatydamas atskleistinos informacijos kiekį, valstybės narės turėtų atsižvelgti į konkrečios finansų įmonės veiklos pobūdį, dydį ir specifinį mastą.

IV SKIRSNIS

Priežiūra

10. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos, stebėdamos, ar laikomasi II ir III skirsniuose pateiktų principų, atsižvelgtų į finansų įmonės dydį ir jos veiklos pobūdį bei sudėtingumą.
11. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad finansų įmonės turėtų galimybę atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pranešti apie šioje rekomendacijoje aptartą atlyginimų nustatymo politiką, įskaitant nurodymą, kad laikomasi šioje rekomendacijoje nustatytų principų, pateikdamos pranešimą apie atlyginimų nustatymo politiką, kuri gali būti atnaujinama.

III SKIRSNIS

Informacijos atskleidimas

7. Nepažeisdama slaptumo ir duomenų apsaugos nuostatų, finansų įmonė svarbią informaciją apie II skirsnyje nuro-

12. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos galėtų pareikalauti visos informacijos, reikalingos įvertinti, koku mastu laikomasi II ir III skirsniuose pateiktų principų, ir šią informaciją peržiūrėti.

V SKIRSNIS

Baigiamosios nuostatos

13. Valstybės narės raginamos iki 2009 m. gruodžio 31 d. imtis reikalingų priemonių šios rekomendacijos taikymui skatinti ir informuoti Komisiją apie priemones, kurių imtasi remiantis šia rekomendacija, kad Komisija galėtų atidžiai stebėti situaciją ir pagal ją įvertintų kitų priemonių poreikį.
14. Ši rekomendacija skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2009 m. balandžio 30 d.

Komisijos vardu
Siim KALLAS
Pirmininko pavaduotojas

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2009 m. balandžio 30 d.

kuria papildomos rekomendacijos 2004/913/EB ir 2005/162/EB dėl bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo tvarkos

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/385/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atlyginimų nustatymo politiką, ir atlyginimų nustatymo procesu bei to proceso kontrole.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 211 straipsnio antrą įtrauką,

(4) Šia rekomendacija nepažeidžiamos socialinių partnerių teisės kolektyvinėse derybose, kai taikytina.

Kadangi:

(1) 2004 m. gruodžio 14 d. Komisija priėmė Rekomendaciją 2004/913/EB dėl atitinkamos bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo tvarkos ⁽¹⁾, o 2005 m. vasario 15 d. Komisija priėmė Rekomendaciją 2005/162/EB dėl bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių konsultantų arba stebėtojų tarybos narių vaidmens ir dėl (stebėtojų) tarybos komitetų ⁽²⁾. Pagrindiniai šių rekomendacijų tikslai yra užtikrinti atlyginimų nustatymo praktikos skaidrumą, akcininkų vykdomą atlyginimų nustatymo politikos ir individualių atlyginimų nustatymo kontrolę atskleidžiant informaciją ir įvedant privalomojo arba patariamojo pobūdžio balsavimą dėl atlyginimų ataskaitos bei akcininkų pritarimą akcijomis pagrįsto atlyginimo schemoms, veiksmingą ir nepriklausomą nevykdomąją priežiūrą, ir suteikiant atlyginimo komitetui bent jau patariamąjį vaidmenį atlyginimų nustatymo praktikos klausimais.

(5) Dabartinė bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo tvarka turėtų būti sutvirtinta principais, kurie papildo rekomendacijose 2004/913/EB ir 2005/162/EB išdėstytus principus.

(2) Pagal šias rekomendacijas Komisija turėtų stebėti situaciją (taip pat šiose rekomendacijose nurodytų principų įgyvendinimą ir taikymą) ir įvertinti tolesnių priemonių poreikį. Be to, pastarųjų metų patirtis ir su finansų krize susijusi patirtis parodė, kad atlyginimų struktūros tapo vis sudėtingesnės, pernelyg orientuotos į trumpalaikius rezultatus, o kai kuriais atvejais buvo nustatomi per dideli atlyginimai, nepagrįsti veiklos rezultatais.

(6) Direktorių atlyginimų struktūra turėtų būti skatinamas ilgalaikis bendrovės veiklos tvarumas ir užtikrinta, kad atlyginimai būtų pagrįsti veiklos rezultatais. Todėl kintamosios atlyginimo dalys turėtų būti susietos su iš anksto nustatytais ir išmatuojamais veiklos rezultatų vertinimo kriterijais, taip pat ne finansinio pobūdžio kriterijais. Turėtų būti nustatytos kintamųjų atlyginimo dalių ribos. Reikšmingų kintamųjų atlyginimo dalių išmokėjimas turėtų būti atidėtas tam tikram laikui tarpui, pavyzdžiui, nuo trejų iki penkerių metų, priklausomai nuo veiklos rezultatų. Be to, bendrovės turėtų turėti galimybę susigrąžinti kintamąsias atlyginimo dalis, kurios buvo išmokėtos remiantis duomenimis, kurie buvo akivaizdžiai neteisingi.

(3) Nors direktorių atlyginimų forma, struktūra ir dydis vis dar daugiausia priklauso bendrovių, jų akcininkų ir, tai taikoma, darbuotojų atstovų kompetencijai, Komisija mano, kad reikalingi papildomi principai, susiję su direktorių atlyginimų struktūra, numatyta pagal bendrovės

(7) Būtina užtikrinti, kad išeitinės išmokos, vadinamieji aukšiniai parašiutai, nebūtų atlygis už prastus rezultatus ir kad pagrindinė išeitinių išmokų paskirtis būtų saugumo užtikrinimas ankstyvo darbo sutarties nutraukimo atveju. Tuo tikslu turėtų būti iš anksto nustatytas tam tikras išeitinių išmokų dydis, kuris apskritai neturėtų viršyti dviejų metinių atlyginimų (skaičiuojant tik nekintamąją metinio atlyginimo dalį), arba jų mokėjimo trukmė, ir jos neturėtų būti išmokamos, jei darbo sutartis nutraukiama dėl netinkamų veiklos rezultatų arba jei direktorius išeina iš darbo savo noru. Nedraudžiama mokėti išeitinės išmokas, kai darbo sutartis pirma laiko nutraukiama pasikeitus bendrovės strategijai arba bendrovių susijungimo ir (arba) perėmimo atvejais.

⁽¹⁾ OL L 385, 2004 12 29, p. 55.

⁽²⁾ OL L 52, 2005 2 25, p. 51.

(8) Schemos, pagal kurias direktoriams atlyginama akcijomis, akcijų pasirinkimo sandoriais ar kitomis teisėmis įsigyti akcijų ar gauti atlygį, paremtą akcijų kainos pokyčiais, turėtų būti geriau susietos su veiklos rezultatais ir ilgalaikės vertės sukūrimu bendrovei. Todėl akcijoms turėtų būti taikomas atitinkamas teisių suteikimo laikotarpis; kad teisės į akcijas suteikimas priklausytų nuo veiklos rezultatų. Akcijų pasirinkimo sandoriais ir teisėmis įsigyti akcijų arba gauti atlygį, paremtą akcijų kainos pokyčiais, neturėtų būti naudojamos tinkamą laiko tarpą, ir teisė jais pasinaudoti turėtų priklausyti nuo veiklos rezultatų. Siekiant užkirsti kelią bendrovės akcijų turinčių direktorių interesų konfliktams, tokie direktoriai turėtų būti įpareigoti išlaikyti dalį savo akcijų iki jų kadencijos pabaigos.

(9) Kad akcininkai galėtų geriau įvertinti bendrovės atlyginimų nustatymo metodus ir būtų sustiprinta bendrovės atskaitomybė akcininkams, atlyginimų ataskaita turi būti aiški ir lengvai suprantama. Be to, būtina papildomai atskleisti informaciją, susijusią su atlyginimų struktūra.

(10) Siekiant pagerinti atskaitomybę, akcininkai turėtų būti skatinami dalyvauti visuotiniuose susirinkimuose ir tinkamai pasinaudoti savo balsavimo teisėmis. Visų pirma instituciniai akcininkai turėtų imtis vadovaujamo vaidmens, užtikrinant geresnę valdybų atskaitomybę atlyginimų nustatymo klausimais.

(11) Atlyginimo komitetai, nurodyti Rekomendacijoje 2005/162/EB, atlieka svarbų vaidmenį formuojant bendrovės atlyginimų nustatymo politiką, vengiant interesų konfliktų ir prižiūrint (direktorių) valdybų elgesį atlyginimų nustatymo požiūriu. Siekiant sustiprinti šių komitetų vaidmenį, bent vienas jų narys turėtų turėti atlyginimų nustatymo patirties.

(12) Atlyginimų nustatymo konsultantai gali turėti prieštarų interesų, pavyzdžiui, kai jie konsultuoja atlyginimo komitetą dėl atlyginimų nustatymo praktikos ir sąlygų ir tuo pačiu metu konsultuoja bendrovę arba jos vykdomąjį arba generalinį direktorių (-ius). Atlyginimo komitetai turėtų elgtis atsargiai samdydami atlyginimų nustatymo konsultantus, kad užtikrintų, jog tie patys konsultantai tuo pačiu metu neteiktų konsultacijų bendrovės žmoniškųjų išteklių skyriui arba vykdomajam arba generaliniams direktoriams.

(13) Atsižvelgiant į direktorių atlyginimų nustatymo klausimo svarbą ir siekiant sustiprinti veiksmingą Bendrijos struktūros taikymą nustatant direktorių atlyginimus, Komisija ketina plačiai panaudoti įvairius stebėsenos mechanizmus, tokius kaip metinės rezultatų suvestinės ir valstybių narių vykdomas tarpusavio vertinimas. Be to, Komisija ketina tirti galimybes standartizuoti direktorių atlyginimų nustatymo politikos informacijos atskleidimą.

(14) Valstybėms narėms pranešant apie priemones pagal šią rekomendaciją reikėtų, be kita ko, nurodyti aiškų laikotarpį, per kurį bendrovės turi patvirtinti atlyginimų nustatymo politiką, atitinkančią šioje rekomendacijoje nustatytus principus,

REKOMENDUOJA:

I SKIRSNIS

Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys

1. Taikymo sritis

1.1. Šios rekomendacijos II skirsnio taikymo sritis atitinka Rekomendacijos 2004/913/EB taikymo sritį.

Šios rekomendacijos III skirsnio taikymo sritis atitinka Rekomendacijos 2005/162/EB taikymo sritį.

1.2. Valstybės narės turėtų imtis visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad bendrovės, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus ir kurioms taikomos rekomendacijos 2004/913/EB ir 2005/162/EB, atsižvelgtų į šią rekomendaciją.

2. Sąvokų apibrėžtys, papildančios rekomendacijose 2004/913/EB ir 2005/162/EB pateiktas apibrėžtis:

2.1. Kintamosios atlyginimo dalys – remiantis veiklos rezultatais skiriamos direktorių atlyginimo dalys, įskaitant premijas.

2.2. Išėtinės išmokos – bet kokios išmokos, susietos su vykdomųjų arba generalinių direktorių darbo sutarties nutraukimu pirma laiko, įskaitant išmokas, susijusias su išėjimo laikotarpio trukme arba į darbo sutartį įtraukta nekonkuravimo sąlyga.

II SKIRSNIS

Atlyginimų nustatymo politika

(Rekomendacijos 2004/913/EB II skirsnis)

3. Direktorių atlyginimų nustatymo politikos struktūra

3.1. Kai atlyginimų nustatymo politikoje numatomos kintamosios atlyginimo dalys, bendrovės turėtų nustatyti kintamosios (-ųjų) dalies (-ių) dydžio ribas. Nekintamoji atlyginimo dalis turėtų būti pakankama, kad bendrovė galėtų nemokėti kintamosios atlyginimo dalies tuo atveju, kai veiklos rezultatų vertinimo kriterijai netenkinami.

3.2. Kintamųjų atlyginimo dalių skyrimas turėtų priklausyti nuo iš anksto nustatytų ir išmatuojamų veiklos rezultatų vertinimo kriterijų.

Veiklos rezultatų vertinimo kriterijai turėtų skatinti ilgalaikį bendrovės veiklos tvarumą ir apimti bendrovės ilgalaikės vertės sukūrimui svarbius nefinansinius kriterijus, tokius kaip galiojančių taisyklių ir tvarkos laikymasis.

3.3. Kai skiriama kintamoji atlyginimo dalis, didžiosios dalies šios kintamosios dalies mokėjimas turėtų būti atidėtas mažiausiam laikotarpiui. Kintamosios dalies, kurios mokėjimas atidedamas, dydis turėtų būti nustatytas pagal santykinę kintamosios atlyginimo dalies vertę, palyginti su nekintamąja atlyginimo dalimi.

3.4. Į sutartinius susitarimus su vykdomaisiais arba generaliniais direktoriais turėtų būti įtraukta nuostata, leidžianti bendrovei susigrąžinti kintamąją atlyginimo dalį, kuri buvo išmokėta remiantis duomenimis, kurie vėliau pasirodė akivaizdžiai neteisingi.

3.5. Išeitinės išmokos neturėtų viršyti nustatytos sumos arba nustatyto metinių atlyginimų skaičiaus ir apskritai neturėtų būti didesnės negu dvejų metų nekintamosios atlyginimo dalies arba jos ekvivalento suma.

Išeitinės išmokos neturėtų būti mokamos, jei darbo sutartis nutraukiama dėl blogų veiklos rezultatų.

4. Akcijomis pagrįstas atlyginimas

4.1. Teisė į akcijas neturėtų būti suteikiama mažiausiai trejus metus po jų skyrimo.

Akcijų pasirinkimo sandoriais ar kitomis teisėmis įsigyti akcijų arba gauti atlygį, pagrįstą akcijų kainos pokyčiais, neturėtų būti naudojamosi mažiausiai trejus metus po jų skyrimo.

4.2. Teisės į akcijas suteikimas ir teisė pasinaudoti akcijų pasirinkimo sandoriais arba kitomis teisėmis įsigyti akcijų arba gauti atlygį, pagrįstą akcijų kainos pokyčiais, turėtų priklausyti nuo iš anksto nustatytų ir išmatuojamų veiklos rezultatų vertinimo kriterijų.

4.3. Po teisių suteikimo direktoriai turėtų išlaikyti tam tikrą skaičių akcijų iki jų kadencijos pabaigos, priklausomai nuo poreikio padengti kokias nors išlaidas, susijusias su akcijų įsigijimu. Akcijų, kurias reikia išlaikyti, skaičius turi būti nustatytas, pavyzdžiui, dviguba bendro metinio atlyginimo (nekintamoji plus kintamoji dalis) vertė.

4.4. Į direktorių konsultantų arba stebėtojų tarybos narių atlyginimą neturėtų būti įtraukiami akcijų pasirinkimo sandoriai.

5. *Direktorių atlyginimų nustatymo politikos informacijos atskleidimas*

5.1. Rekomendacijos 2004/913/EB 3.1 punkte nurodyta atlyginimų ataskaita turėtų būti aiški ir lengvai suprantama.

5.2. Be Rekomendacijos 2004/913/EB 3.3 punkte nurodytos informacijos, atlyginimų ataskaitoje turėtų būti:

a) paaiškinimas, kuo pasirinkti veiklos rezultatų vertinimo kriterijai naudingi ilgalaikiams bendrovės interesams, remiantis šios rekomendacijos 3.2. punktu;

b) metodų, taikomų siekiant nustatyti, ar tenkinami veiklos rezultatų vertinimo kriterijai, paaiškinimas;

c) pakankamai išsami informacija apie kintamosios atlyginimo dalies mokėjimo atidėjimo laikotarpius, kaip nurodyta šios rekomendacijos 3.3 punkte;

d) pakankamai išsami informacija apie išeitinių išmokų politiką, kaip nurodyta šios rekomendacijos 3.4 punkte;

e) pakankamai išsami informacija apie akcijomis pagrįsto atlyginimo teisių suteikimo laikotarpį, kaip nurodyta šios rekomendacijos 4.1 punkte;

f) pakankamai išsami informacija apie akcijų išlaikymą po teisių suteikimo, kaip nurodyta šios rekomendacijos 4.3 punkte;

g) pakankamai išsami informacija apie panašių bendrovių grupių, kurių atlyginimo nustatymo politika buvo analizuojama siekiant nustatyti susijusios bendrovės atlyginimų nustatymo politiką, sudėtį.

6. Akcininkų balsavimas

6.1. Akcininkai, visų pirma instituciniai akcininkai, turėtų būti skatinami dalyvauti visuotiniuose susirinkimuose, kai taikoma, ir tinkamai pasinaudoti savo balsavimo teisėmis balsuojant direktorių atlyginimų nustatymo klausimais, tuo pačiu atsižvelgiant į šioje rekomendacijoje, Rekomendacijoje 2004/913/EB ir Rekomendacijoje 2005/162/EB išdėstytus principus.

III SKIRSNIS**Atlyginimo komitetas**

(Rekomendacijos 2005/162/EB I priedo 3 punktas)

7. Įkūrimas ir sudėtis

7.1. Bent vienas iš atlyginimo komiteto narių turėtų turėti žinių ir patirties atlyginimų nustatymo politikos srityje.

8. Vaidmuo

8.1. Atlyginimo komitetas turėtų reguliariai peržiūrėti vykdomųjų ar generalinių direktorių atlyginimų nustatymo politiką (taip pat ir akcijomis pagrįsto atlyginimo politiką) bei jos įgyvendinimą.

9. Veikla

9.1. Vykdydamas savo funkcijas atlyginimo komitetas turėtų nepriklausomai priimti sprendimus ir veikti principingai.

9.2. Naudodamasis konsultanto paslaugomis informacijai apie atlyginimų nustatymo sistemų rinkos standartus gauti, atlyginimo komitetas turėtų užtikrinti, kad tas konsultantas tuo pačiu metu neteiktų konsultacijų susijusios bendrovės žmogiškųjų išteklių skyriui arba vykdomajam arba generaliniam direktoriams.

9.3. Vykdydamas savo funkcijas atlyginimo komitetas turėtų užtikrinti, kad individualaus vykdomojo arba generalinio direktoriaus atlyginimas būtų proporcingas kitų bendrovės

vykdomųjų arba generalinių direktorių ir kitų bendrovės darbuotojų atlyginimui.

9.4. Atlyginimo komitetas turėtų atsiskaityti akcininkams apie savo funkcijų vykdymą ir tuo tikslu dalyvauti metiniame visuotiniame susirinkime.

IV SKIRSNIS**Baigiamosios nuostatos**

10. Valstybės narės raginamos iki 2009 m. gruodžio 31 d. imtis būtinų priemonių šios rekomendacijos taikymui skatinti.

Todėl valstybės narės raginamos organizuoti nacionalines konsultacijas dėl šios rekomendacijos su suinteresuotomis šalimis ir informuoti Komisiją apie priemones, kurių imtasi remiantis šia rekomendacija, kad Komisija galėtų atidžiai stebėti situaciją ir pagal ją įvertintų tolesnių priemonių poreikį.

11. Ši rekomendacija skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2009 m. balandžio 30 d.

Komisijos vardu

Siim KALLAS

Pirmininko pavaduotojas

2009 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 000 EUR per metus (*)
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per mėnesį (*)
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	700 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	70 EUR per mėnesį
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	40 EUR per mėnesį
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	500 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	360 EUR per metus (30 EUR per mėnesį)
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

(*) Egzempliorių kainos: iki 32 puslapių: 6 EUR,
33–64 puslapiai: 12 EUR,
daugiau nei 64 puslapiai: kaina nustatoma kiekvienu atveju.

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Oficialiųjų leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>